

**“İslamî
'stand-up'çı
yoktur,
Müslüman
'stand-up'çı
vardır”**

sayfa
16

Narin Demirci'nin haberi

sayfa
7

Gündem Haber

İletişim Fakültesi'nden uluslararası konferans

► Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) İletişim Fakültesi, Barış için Araştırma ve İletişim Merkezi (BAİM) tarafından bu yıl dördüncüsü düzenlenen Uluslararası İletişim ve Medya Çalışmaları Konferansı 19-21 Kasım tarihleri arasında Rauf Raif Denktaş Kongre ve Kültür Merkezi'nde gerçekleşti. “Barış İstiyorsanız, Adaleti Sağlayın” temalı konferansın ana konuşmacısı, Prof. Dr. Oliver Richmond idi. Barış araştırmaları alanında dünyanın önde gelen isimlerinden olan Richmond, konferansta “21. Yüzyılda Barış: Barış, İlerleme ve Müdahale” başlıklı bir konuşma yaptı.

gundem.emu.edu.tr

Gündem

Gündem'de kalın...

Doğu Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi Öğrenci Uygulama Gazetesi

Sayı: 39

Ekim - Kasım 2014

Ücretsizdir

BOMBALAR oyuncakları da parçaladı

► Yaşları küçük, bedenleri gibi... IŞİD'in saldırısı altındaki Kobani'den kaçan ailelerinin kucağında bu yeni ülkeye geldiler. Türkiye onları yerleştirecek kamp bulamadığı için, ailelerinin brandalardan yaptıkları çadırlarda kalıyorlar.

sayfa
12-13

Akın Bodur'un haberi

Irak Şam İslam Devleti'nin (IŞİD) saldırılarından canlarını kurtarmak için sınırı geçtiklerinde, onları nasıl bir geleceğin beklediğini bilmiyorlardı. Barınacak yerleri yoktu. Aileleri, Hatay'ın Kırkhan ilçesinin Karadurmuş mahallesinde, buldukları brandalardan kendilerine çadır yaptılar. Kobanililer, Amik Ovası'nın ortasında, tarlaları bölen ve neredeyse çöplüğe dönüşmüş olan sulama kanalları arasında bir yaşam alanı oluşturdular. Yağmur ve rüzgârın çadırlarını deldiği, mikrop

yuvasına dönüşen bu alanda hayatta kalma mücadelesi veriyorlar. “Biz böyle yaşamaya alışık değiliz” diyorlar ve evlerini, tarlalarını, bahçelerini, hayvanlarını geride bırakıp geldikleri bu yerde, savaşın biteceği günleri bekliyorlar. Çocuklar ise anlamlandıramadıkları bir savaşın izlerini taşıyorlar hayatlarında. Bombalar oyuncaklarını da parçaladı. 6 yaşındaki Leyla, burada hiç oyuncuğunun olmadığını söylüyor. 7 yaşındaki Feridun ise, “evimiz bombalandı, oyuncaklar da evdeydi” diyor.

sayfa
5

**DAÜ'de rektörlük seçimi
yılan hikayesine döndü**

Eser Karataş'ın haberi

sayfa
15

**Artık Gazimağusa'nın da
bir hayvan barınağı var**

Sultan Emre'nin haberi

sayfa
14

**'Gülperi Abla' nın sihirli
değneği**

Alican İşler'in haberi

sayfa
6

**İletişim Fakültesi
akreditasyon sürecinde**

Gündem Haber

YÖDAK Başkanı Gökçekuş'tan akademik yılın ilk dersi

Rauf Balamir

YÖDAK Başkanı Prof. Dr. Hüseyin Gökçekuş

Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde (DAÜ) 2014 – 2015 Akademik Yılı açılış töreni, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Yükseköğretim Planlama, Denetleme, Akreditasyon ve Koordinasyon Kurulu Başkanı (YÖDAK) Prof. Dr. Hüseyin Gökçekuş'un verdiği ilk ders sunumu ile 21 Ekim 2014'te DAÜ Prof. Dr. Mehmet Tahiroğlu Salonu'nda gerçekleştirildi.

Törene Mustafa Kemal Atatürk, KKTC Kurucu Cumhurbaşkanı Rauf Raif Denктаş ve toplum lideri Dr. Fazıl Küçük ile şehitlerin anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. İstiklal Marşı ile devam eden törende, DAÜ Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Müzik Öğretmenliği Programı Öğretim Görevlileri Dilşad Asadova ve Şefkat Sağlamer bir müzik dinletisi gerçekleştirdi. Müzik dinletisinin ardından, DAÜ Rektör Vekili Prof. Dr. Necdet Osam ile YÖDAK Başkanı Hüseyin Gökçekuş birer konuşma yaptı. Prof. Dr. Osam yaptığı

konuşmada öğrencilere yeni yıl için başarı temennisinde bulunurken, öğrencilerin uluslararası bir okul olan DAÜ'de aldıkları eğitimin iş hayatında onları tam donanımlı bir hale getireceğini belirtti.

Öğrencilerin ailelerinden uzakta olmalarını da değinen Rektör Vekili Osam, bunları yenmenin formülü olarak da çevreyi tanımayı önerdi. Osam, Gazimağusa'nın tarihsel değerleri olan bir şehir olduğuna değinerek, şehirde ya da okulda yapılan yürüyüşlerin ve aktivitelerin tüm bu sorunları atlatmakta önemli rol oynayacağını belirtti.

YÖDAK Başkanı Prof. Dr. Hüseyin Gökçekuş da yaptığı konuşma ve sunumda Kıbrıs'taki öğrencilerin artışına dikkat çekerken, ortaya çıkabilecek sorunlarla bunlara karşı alınabilecek önlemlerin neler olduğunu söyledi. Kıbrıs'ta 116 ülkeden 64 bin öğrenci olduğunu belirten YÖDAK Başkanı Gökçekuş, Kıbrıs'ın artık neredeyse bir öğrenci adası olduğunu belirtti.

Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Bekir Özer

10 Kasım'da Ata'yı andık

Tuğçe Seren Karakoç

Mustafa Kemal Atatürk'ü 10 Kasım sabahı Atatürk Anıtı önünde yapılan törenle anıldı. Saat 08.45'te CL Meydanı'nda toplanan akademisyen ve öğrenciler öncelikle Atatürk'ün 10. Yıl Nutku'nu dinledi. DAÜ İdari İşlerden Sorumlu Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Bekir Özer, anıta çelenk koyduktan sonra bir konuşma yaptı. Prof. Dr. Bekir Özer, "Ayrılışının 76.yılında bir kere daha onu şükran ve saygıyla anıyoruz" diyerek başladığı konuşmasına, "Büyük bir gururla söyleyebilirim ki Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde Atatürk ilke ve inkılaplarına büyük bir inanç ve bağlılık vardır. İşte bu inanç ve bağlılıktır ki Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni kendi topraklarında özgür bir hale getirmiştir. Atatürk'ün 'Özgürlük ve bağımsızlık benim karakterimdir' sözünü kendisine rehber almış olan Kuzey Kıbrıs Türk halkı, devletini de Atatürk ilke ve inkılapları ile birlikte sonsuza dek yaşatacaktır. Aramızdan ayrılışının 76. yılında büyük devlet adamı, modern Türkiye'nin mimarı Mustafa Kemal Atatürk'ü saygı ve şükranla anıyoruz" sözleri ile devam etti. Özer'in konuşmasının ardından saat 09.05'te Atatürk için bir dakikalık saygı duruşuna geçildi. Tören, saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın ardından, Atatürkçü Düşünce Kulübü öğrencilerinin okuduğu Atatürk şiirleri ile sona erdi.

Atatürk'ü anma paneli

10 Kasım'da ayrıca DAÜ Prof. Dr. Mehmet Tahiroğlu Salonu'nda bir panel gerçekleştirildi. Panelde, DAÜ Atatürk Araştırma ve Uygulama Merkezi (DAÜ ATAUM) Başkanı Doç.Dr. Hasan Cicioğlu "Esaretten Özgürlüğe", DAÜ ATAUM Yönetim Kurulu Üyesi ve Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Turgut Turhan "Atatürk'te Ölüm Düşüncesi", Dr. Turgay Bülent Gökçürk "Atatürk ve Demokrasi" ve DAÜ Atatürkçü Düşünce Kulübü Başkanı Yiğit Vehbi Baylan "Atatürk ve Gençlik" konularında birer konuşma yaptılar.

Cumhuriyet Bayramı'nda fener alayı düzenlendi

Zehra Bilgiç

Atatürkçü Düşünce Kulübü 29 Ekim akşamında Cumhuriyet Bayramı'nı kutlamak için fener alayı düzenledi. Yaklaşık olarak 200 kişinin katıldığı fener alayı, DAÜ CL Meydanı'nda başlayıp Sulu Çember'de sona erdi.

Atatürkçü Düşünce Kulübü Başkanı Yiğit Baylan, yürüyüş öncesinde gazetemize yaptığı açıklamada, yürüyüş boyunca atılacak sloganları özenle seçtiklerini söyleyerek, kimseyi rencide etmemeye özen gösterdiklerini ve sadece Kemalist düşünce yapısını vurgulayıp, Atatürk

sevgisini dile getireceklerini kaydetti. Saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın okunmasının ardından, CL Meydanı'nda toplanan grup, ellerinde yan fenerlerle 10. Yıl Marşı'nı okuyarak yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş boyunca, "Ne Mutlu Türküm Diyene", "Mustafa Kemal'in askerleriyiz", "Bu daha başlangıç, mücadeleye devam", "Türkiye laiktir, laik kalacak", "Tam bağımsız Türkiye" gibi sloganlar atıldı. Gazimağusa polisi de Salamis Yolu'nu trafiğe kapatarak fener alayına eşlik etti. Yürüyüş sırasında çevre binalarda oturan halk

Fener alayına yaklaşık 200 kişi katıldı

ve esnaf ellerinde Türk bayraklarıyla, balkon ve kapılara çıkarak bu coşkuyu paylaştılar. Fener alayının coşkusuna ortak olanlar arasında yabancı uyrukluların olması da dikkat çekti. Fener alayı, Sulu Çember'de, İstiklal Marşı'nın ve Atatürk'ün Gençliğe Hitabesi'nin okunmasıyla sona erdi.

Genesis IMC Ajansı çocukları unutmadı

Konferansa Yrd. Doç Dr. Metin Ersoy, Avukat Hande Güzoğlu ve Barış Başel konuşmacı olarak katıldı

Gündem Haber

İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler ve Reklamcılık Bölümü çatısı altında faaliyet gösteren Genesis IMC Ajansı etkinliklerine bir yenisini daha ekleyerek, Mor Salon'da "Çocuk Hakları Konferansı" düzenledi. Katılımcıların yoğun ilgisiyle gerçekleşen konferansa DAÜ İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr.

Metin Ersoy, Avukat Hande Güzoğlu ve Sosyal Hizmetler Uzmanı Barış Başel konuşmacı olarak katıldı.

İlk olarak söz alan Yrd. Doç. Dr. Metin Ersoy, çocukların medyadaki yerinden ve medyanın çocukları nasıl etkilendiğinden bahsetti. Yrd. Doç. Dr. Ersoy, zaman zaman çocuklara karşı

yanlışlar yapıldığını ancak medyanın tek hedef olarak görülmemesi gerektiğini söyledi.

Yrd. Doç. Dr. Ersoy'un ardından, konuşmacı Av. Hande Güzoğlu, kısaca çocuk haklarının tanımını yaptıktan sonra bu konuda devlete düşen sorumlulukları ve KKTC hükümeti tarafından yapılan yasal desteklemeleri anlattı. KKTC'de çocuk suçluları yargılamak için çocuk mahkemesinin bulunmadığına ve bunun çok büyük bir eksiklik olduğuna dikkat çeken Güzoğlu, konu hakkındaki çözüm önerilerini de dile getirdi.

Son olarak söz alan Barış Başel, psikolojik ve fiziksel çocuk istismarından bahsetti. "Dayak cennetten çıkmadır, kızını dövmeyen dizini döver" gibi topluma yerleştirilen yanlış düşünceleri dile getiren Başel, "Sessiz, içe kapanık, özgüvensiz ve ailesinden gerekli sevgiyi göremeyen çocukların" diğerlerine oranla daha çok hata yapabilme riski altında olduğunu söyledi. Daha sonra, çocuklar arasında kıyaslama yapmamları ve onları bir birey olarak görmeleri gerektiğini vurgulayarak ailelere çağrıda bulundu.

Konferans sonunda konuşmacılara teşekkür edilerek çiçekleri takdim edildi ve dinleyiciler ile birlikte toplu fotoğraf çekildi.

Kadına yönelik ırksal, cinsel, sınıfsal sömürüye son!

Mustafa Bafli

Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nde, CTP-BG milletvekili ve Feminist Atölye aktivisti Doğu Derya'nın konuşmacı olarak katıldığı, "Kadına Yönelik İrksal, Cinsel, Sınıfsal Sömürüye Son" konulu bir söyleşi düzenlendi.

Cinsiyet sosyal olarak inşa edilir

Doğu Derya, cinsiyet denildiğinde, algılananın aksine biyolojik cinsiyetten bahsetmediklerini, cinsiyet denildiğinde insanların aklına bedenlerin ve organların geldiğini, hâlbuki cinsiyetin aslında sosyal olarak inşa olan bir şey olduğunu söyledi. Bedenin kendisinin bile sosyal olarak inşa edildiğini kaydeden Derya, bedene yüklenen anlamların, içinde yaşanılan kültürel ve sosyo-ekonomik durumların içerisinde oluştuğunu ifade etti.

Eşit doğalar bile eşit şartlarda yaşamıyorlar

Avrupa'da veya Amerika'da bazı insanların ten renginden dolayı ırkçılığa maruz kaldığını belirten Derya, insanların teorik olarak eşit doğalar bile, ten renginden dolayı eşit bir şekilde haklarını icra edemediklerini söyledi. Neoliberal küreselleşme ile kayıt dışı sektörün

büyüdüğü ülkelerdeki güvensiz iş gücünün yaşadığı sınıfsal ayrımcılığa da değinen Derya, sosyal güvencenin içine dahil olmayan bu kitlenin sınıfsal konumundan dolayı ayrımcılığa maruz kaldığını belirtti. Ülkelerindeki savaş ve katliamlardan dolayı mülteci konumunda olan insanlara da sözü getiren Derya, o insanların eşit doğalar bile eşit şartlarda yaşamadıklarını belirtti.

1974'te yaşanan tecavüzleri hâlâ konuşamıyoruz

Doğu Derya, ülkelerin siyasal, ekonomik, kültürel ve tarihsel koşulları ne olursa olsun, yaşanan şiddetin ya da ayrımcılığın mutlaka cinsiyet boyutunun olduğunu söyledi. Kobani ve Nijerya'dan örnekler veren Derya, "Kobani'de insanlar öldürülüyor. Ancak kadınlar öldürülmeden önce tecavüze uğruyorlar. Nijerya'da Boko Haram'ın kız çocuklarını kaçırıp satması bir çeşit köleliktir" diye konuştu. Kıbrıs'ta bölünmenin üstünden 40 sene geçtiğini "Mutlu Barış Harekâtı" olarak anlatılan hadisenin akabinde, ülkedeki tecavüzlerin konuşulmadığını ve hâlâ da konuşulmadığını belirten Derya, 1974'te yaşanan tecavüzlerden dolayı Rum tarafında kilisenin kürtaşı serbest bıraktığını ve bununla yüzleşemediğini belirtti. Doğu

Derya ayrıca kuzeyde Kıbrıslı Türklerin toplu mezarlarda katledildiğini, orada canlı canlı gömülen kız çocuklarının, kadınların tecavüze uğradıklarını, ancak bunları tarih kitaplarının yazmadığını çünkü kadın bedeninin aynı zamanda ulusun namusu gibi algılandığını söyledi.

Seks köleliği Kıbrıs'ta da var

Dünyadaki insan ticareti mağdurlarının yüzde 80-85'inin kadın olduğunu söyleyen Derya, erkeklerin de insan ticareti mağduru olduklarını ama özellikle kadınların seks kölesi yapılmak üzere yoğun bir şekilde istismar edildiğini kaydetti. CTP-BG milletvekili Doğu Derya, seks köleliği denilen hadisenin Kıbrıs'ta da var olduğunu söyledi.

Kadın emeğinin ucuz emek olarak istismar edildiğine de değinen Doğu Derya, "İşçisizsiniz eziliyorsunuz ama işçi kadınsanız daha çok eziliyorsunuz. Azınlıksanız eziliyorsunuz ama azınlık kadınsanız daha çok eziliyorsunuz. Engelliyeniz eziliyorsunuz, engelli kadınsanız daha çok eziliyorsunuz. Burada toplumsal cinsiyet çarpan etkisi yaratıyor" diye konuştu. Derya, madalyonun diğer tarafından bakıldığında, işçinin de patronun da; bir ilkökul mezununun da, bir üniversite mezununun da eve gittiğinde karısını dövebildiğini söyledi.

Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü

25 Kasım 1960 yılında Dominik Cumhuriyeti'nde 3 kadının cesedinin bulundu. Askerler tarafından arabalardan zorla indirilerek tecavüze uğrayan bu kadınlar, diktatör Rafael Leónidas Trujillo Molina'ya karşı özgürlük mücadelesi veren Patria, Minerva ve Maria Therasa Mirabel kardeşlerdi. Mirabel kardeşlerin vahşice öldürülmesinden 39 yıl sonra, 1999'da Birleşmiş Milletler 25 Kasım'ı Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü ilan etti.

Feminizm erkek düşmanlığı değildir

Feminizmin erkek düşmanlığı ya da agresif kadınların hareketi olmadığını söyleyen Derya, adalet, demokrasi, eşitlik mücadelesinin, erkekleri de özgürleştiren bir özgürlük mücadelesi olduğunu vurguladı. Feminizmi marjinal bir yere koyarak yok saymak yerine sosyalizm, anarşizm gibi bir düşünce sisteminin çok önemli olduğu kaydeden Derya, toplumsal eşitliğin bir devlet politikası haline gelmesi gerektiğini söyledi. Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Dairesi Yasası'nı Meclis'ten geçirmeyi başardıklarının altını çizen Doğu Derya, emek hareketi açısından sendikacılığın altın formül olduğunu söyledi.

Öğrencilerden protesto yürüyüşü

DAÜ Öğrenci İnişiyatifi ve Öğrenci Mücadele Dayanışması, 25 Kasım'da kadına yönelik şiddeti protesto etmek amacıyla bir yürüyüş düzenledi. DAÜ CL Meydanı'ndan başlayan yürüyüş, Hukuk Fakültesi'nde basın açıklaması yapılmasının ardından son buldu. Basın açıklamasında şu ifadeler yer aldı: "Egemenlerin, ezme - ezilme ilişkisini sürdürmekte kullandıkları şiddet, kadınlara yönelik olarak sistematik bir biçimde uygulanan ataerkil şiddet olarak karşımızda durmakta ve bilfiil yaşamaktayız.

Bu şiddet ev içinde ve kamusal alanda cinsel ve psikolojik tacizle, tecavüzle, kadın cinayetleriyle, baskı ve mobbing ile, kadın sünnetiyle, kadının cinsel özgürlüğüne ve yasal ve güvenli kürtaşı hakkına müdahaleyle, üretim yerlerinde ve ev içinde emek sömürsüyle, küçük yaşta zorla evlendirilmeyle; köle pazarlarında kadın ve çocuk ticaretine somutlaşmaktadır. Aynı zamanda devlet ve medya, gerek dili gerekse uygulamalarıyla bu şiddeti normalleştirmekte ve toplum nezdinde meşrulaştırmaktadır."

ÖYK başkanı bu yıl da değişmedi

Tuğçe Seren Karakoç

Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde her yıl tekrarlanan Öğrenci Yönetim Kurulu (ÖYK) seçimlerinin ilk aşaması olan bölüm temsilcisi seçimleri 17 Kasım 2014 tarihinde yapıldı. 13 fakülte ve yüksekokulda gerçekleşen seçimler öğrenci portalı üzerinden yapıldı; sonuçları aynı gün açıklandı. Bölüm temsilcileri de, 18 Kasım 2014 tarihinde fakülte temsilcilerini belirlediler. Seçilen fakülte temsilcileri ise ertesi gün Öğrenci Konseyi Yönetim Kurulu Başkanı'nı belirledi. ÖYK başkanlığına, bu yıl da geçen yılki gibi, Mühendislik Fakültesi Temsilcisi İbrahim Öztürk seçildi. ÖYK Başkan Yardımcısı Hukuk Fakültesi Temsilcisi Eser Vural Vuranok, Genel Sekreter Mimarlık Fakültesi Temsilcisi Ö. Artun Balcı, Mali İşler Sorumlusu ise Fen ve Edebiyat Fakültesi Temsilcisi Mustafa Kahigan oldu. Diğer fakülte temsilcileri ve ÖYK üyelerinin isimleri ise şöyle: İşletme ve Ekonomi Fa-

kültesi Nigar Sharifi, Bilgisayar Teknolojileri Yüksekokulu Anıl Özcan, İletişim Fakültesi Metehan Dinç, Turizm Fakültesi Mustafa Akdeniz, Hazırlık Okulu Zeynal Tohumcu, Eczacılık Fakültesi Mohammed Othman Qader, Eğitim Fakültesi Mehmet Ali Aksoy, Tıp Fakültesi Hüseyin Yağlı, Sağlık Bilimleri Fakültesi Mustafa Akman. Yabancı Öğrenci Temsilcisi ise Gulsaya Kaisagalıyeva oldu. İletişim Fakültesi bölüm temsilciliklerine ise şu isimler seçildi: Metehan Dinç Radyo Televizyon ve Sinema, Mustafa Bafli Gazetecilik, Yusuf Bozkurt Halkla İlişkiler ve Reklamcılık, Kemal Kürşat Ceylan Görsel Sanatlar ve Görsel İletişim Tasarımı Öğrencilerin oyları ile seçilen fakülte/yüksekokul temsilcilerinin görevleri ise şunlar: Temsilciliğini yaptığı fakülte/öğrencileri, öğrenci etkinliklerinde temsil etmek; öğrenci etkinliklerinin koordinasyonunda aktif rol almak; Öğrenci Konseyi'nde alınan kararları

Bölüm temsilcileri Mustafa Bafli, Yusuf Bozkurt, Metehan Dinç ve Kemal Kürşat, İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Süleyman İrvan ile birlikte

fakültesinde duyurmak; temsil ettiği fakültede Öğrenci Konseyi çalışmalarını yürütmek, takip etmek; öğrencilerle alakalı konularda yapılan yönetim kurulu veya kurul toplantılarına katılmak. Fakülte temsilcileri tarafından seçilen Öğrenci Konseyi Başkanı, Doğu Akdeniz Üniversitesi öğrencilerini ulusal ve uluslararası öğrenci etkinliklerinde ya da toplantılarında temsil

etmekle görevli. Başkanın diğer sorumlulukları ise şunlar: Kurulda alınan kararların duyurulmasını ve uygulanmasını sağlamak, ÖYK toplantılarının gündemini belirlemek ve toplantılara başkanlık yapmak, yıllık faaliyet raporlarını hazırlayıp Rektörlüğe sunmak ve bu raporları öğrencilerle paylaşmak; öğrenciler ile ilgili konuların görüşüldüğü Senato ve Üniversite Yönetim Kurulu toplantılarına katılmak.

“Tam kapasite çalışıyoruz”

Kamacıoğlu Yurdu'nun (eski Özak Yurdu) yöneticisi Cemal Altunay fiyat politikalarıyla ilgili sorularımıza yanıtladı.

Standart 2 kişilik oda fiyatları nedir?

Biz fiyatlarımızı açıkladık. Bir değişiklik olmadı, 2.500 Euro. Diğer yurtlarla hemen hemen aynı fiyat. Yaklaşık olarak 3.000 Dolar. Biz fiyat belirlerken kendi hizmet kalitemizin, kendi çerçevelerimizin bize oluşturduğu fiyatı baz alıyoruz. Açıkçası diğer yurtların ne fiyat belirlediği bizim için belirleyici değil. Belki başka yurtlar bizi baz alıyor olabilir ama biz diğer fiyatları takip ederek fiyat politikamızı belirlemiyoruz. Verdiğimiz hizmet kalitesi ile belirliyoruz.

Bazı öğrenciler fiyatların yüksekliğinden şikâyetçiler. Siz ne diyorsunuz?

Önce bunu bir araştırmak lazım. Neye göre yüksek? Dışarıdaki ev fiyatlarına göre mi, Lefkoşa'daki yurt fiyatlarına göre mi, yoksa Türkiye'deki yurtlara göre mi? Önce bunu bir tanımlamak lazım. Biz, öğrenciyi müşteri olarak görmeyip, verdiğimiz hizmetin karşılığını talep ediyoruz. Muhakkak ki bir işletmedir, kendini korumak isteyecektir. Ancak müşteri ile işletme mantığından çok biz yapabileceğimizin en iyisini yapıp bu hizmetler karşılığında almamız gerekeni alıyoruz. Dolayısıyla bu fiyatlar çok görecelidir. Siz de öğrencisiniz biliyorsunuz. Lefkoşa'da bir araştırma yapın ya da Girne'de, bir de Gazimağusa bölgesinde. Bence ciddi farklar yoktur, hatta en uygun fiyatlar muhtemelen Gazimağusa'dadır.

Bu sene öğrenci sayısında da artış oldu. Peki sizde durum nasıl, yurt tamamen dolu mu?

Yurt açıldığından bu yana, tam kapasiteyle çalışmaktadır.

Özel yurt fiyatları cep yakıyor

Kamil Yelim

Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) öğrencilerinin önemli bir bölümü kampüs içindeki yurtlarda kalıyorlar. Üniversite kampüsü içinde toplam 12 adet yurt bulunuyor. Bunlardan beşi üniversiteye ait, beşi yap-işlet-devret modeliyle özel sektör tarafından işletiliyor, biri Kredi Yurtlar Kurumu'na (KYK) ait, biri de özel bir yurt. Bu yurtlar, DAÜ öğrencilerinin yaklaşık üçte birine barınma imkânı sağlamakta. Yapımına başlanan ya da henüz plan aşamasında olan yurtlar ile bu sayının daha da artacağı kesin. Ancak üniversiteye ait olan yurtlarla özel sektör tarafından işletilen yurtların fiyatları arasında uçurum var. Üniversiteye ait, erkek öğrencilerin kaldığı, DAÜ 2 Yurdu'nda iki kişilik bir odada kalmak isterseniz ödeyeceğiniz yıllık ücret 4.280 TL. Üç kişilik bir oda kalırsanız, bu rakam 3.060 TL'ye iniyor. DAÜ 3 Kız Öğrenci Yurdu'ndaysa iki kişilik bir odada kalmak için yılda ödeyeceğiniz ücret 3.680 TL. Diğer yurtlardan ise, örneğin, Alfam ve Kamacıoğlu Yurdu için ödemeniz gereken ücretse, sırasıyla 3.200 Dolar ve 2.500 Euro. Türk lirasına çevrildiğinde 7 bin liradan biraz fazla tutuyor. Gazimağusa gibi yoğun bir öğrenci nüfusunu barındıran Eskişehir'deyse, Anadolu Üniversitesi'ne beş dakikalık yürüme mesafesindeki bir yurdun yıllık ücreti 2.400 Türk Lirası. Bu fiyata doğalgaz, bedava çamaşır yıkama, spor salonu ve sınırsız internet dahil. Kıbrıs'ın koşulları elbette farklı olabilir ama aradaki bu büyük fiyat farkı nereden kaynak-

lanıyor? Bu sorularla birlikte DAÜ Yurtlar ve Kafeteryalar Müdürü Cem Çirakoğlu'nun yanına gittik. Sorularımıza içtenlikle yanıt veren Çirakoğlu, yurt fiyatlarını denetleme konusunda yaptırım güçleri olmadığını itiraf ederek, öğrencilerin fiyatlarını yüksek buldukları yurtlara karşı tepkilerini göstermeleri ve gerekirse o yurtlara kayıt yaptırmamaları gerektiğini söyledi.

Kampüs içerisindeki özel yurtlar kendi aralarında anlaşmışlar gibi 3 bin dolar civarında bir fiyat belirledi. Özel yurtlar bu fiyat politikasını nasıl belirliyorlar? Üniversitenin bir etkisi oluyor mu?

DAÜ'de kampüs içindeki yurtlar üçe ayrılıyor. DAÜ yurtları, Yap-İşlet-Devret yurtları ve özel yurtlar. DAÜ yurtlarının fiyatları zaten maliyet hesaplanır, öğrenciden kâr güdülmez. Son iki senede hiç artış olmadı, bu sene de yüzde sekizlik eğitim harcına paralel o artış yapıldı. Enflasyona vurursanız geride bile kaldık. Yap-İşlet-Devret yurtları ise sonuçta özel müessese. Yani bir miktar para yatırıp bu binaları yapmışlar. İşletecekler ve 20-25 sene sonra üniversiteye devredecekler. Bunların esas amacı kâr yapmak ama bu da piyasa koşullarına göre belirlenir. Bir yurt kampüs içinde odasına 10 bin dolar derse sonuçta boş kalır. Bu arz-talep meselesidir. Öğrenci çok yüksek bir fiyatı gördüğü zaman, seçeneği bir tek o değil, bilhassa eski öğrenciler için. Diğer özel yurtlar, kampüs dışı yurtlar ve evler var. Bunlardan birini tercih eder. Bazı öğrenciler

yurt fiyatlarını yüksek buldu ama o yurtlar dolu. Yani öğrenci de kendisine göre tepkisini verip, o yurda kaydını yapmaması lazım. Pahalı denilenlerin hepsi tam dolu. Bir de KYK var, ikinci binası bitmek üzere. Oraya bakarsanız tamamen ücretsiz. Niye? Öğrenci 200 küsur lira para veriyor, karşılığında da yemek kuponu alıyor. O da tabii Türkiye Cumhuriyeti'nin desteğiyle olan bir şey. Yani öğrencinin seçeneği çok. Fiyat artırırlar içinse bizim 'fiyat arttıramazsın' diye bir yaptırım gücümüz yok. Piyasa koşullarına ve verdikleri hizmete göre belirlenir.

Öğrenci sayısında da bir artış var yıllardır. Bu artıştan dolayı dolmama şansı yok gibi bu yurtların. Özellikle Oryantasyon döneminden biliyoruz. İnsanların yaklaşımı şu: Burayı bilmiyorlar; yeni bir ülkedeler. O yüzden de fiyatı ne kadar pahalı olursa olsun, ilk tercihleri kampüs içinde kalmak.

Pahalılık da görecelidir. Benim de bir akrabam İzmir'deki bir üniversiteye kayıt yaptırdı. İki kişilik odaya 9.500 TL ödedi. Verdiği hizmetler, bizim yap-işlet-devret yurtları ile aynı. Bizim burada, 3 bin dolar dediniz, 6 bin küsur lira olan yurt, İzmir'de 9.500 lira. Yani neye göre pahalıdır? Öğrenci seçeneğin bol olduğunu görüyor ve diğerlerini de tercih edebiliyor. Aslında fiyat farkı da çok yok. Bizim yurda 4 bin veriyor diğerlerine 6.500. Daha rahat diye onu tercih edenler de var.

DAÜ İletişim Eduniversal'in dünya listesinde

Gündem Haber

Küresel düzeyde yüksek lisans programlarını değerlendirme ve derecelendirme kuruluşu olan Eduniversal, Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) İletişim Fakültesi'nin İletişim ve Medya Çalışmaları isimli tezli yüksek programını 2013-2014 eğitim yılında da en iyi iki yüz program arasına aldı. DAÜ İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Süleyman İrvan, üç yıldır en iyiler listesine girmeyi başaran bir yüksek lisans programına sahip olmaktan mutluluk ve gurur duyduklarını ifade etti. Eduniversal'ın her yıl 31 farklı alanda verilen yüksek lisans programlarının en iyilerini belirlediğini belirten Prof. İrvan, iletişim alanında Avrasya ve Ortadoğu bölgesinden sadece 5 programın listeye girdiğini, bu beş

programdan birinin de DAÜ İletişim Fakültesi yüksek lisans programı olduğunu ifade etti. Açıklamasında yüksek lisans programı hakkında bilgi de veren Prof.Dr. Süleyman İrvan, 1998 yılında öğrenci kabul etmeye başlayan programdan bugüne kadar 113 mezun verdiklerini, mezunlardan bazılarının doktoralarını da tamamlayarak bugün değişik üniversitelerde öğretim üyesi olarak çalışmaya başladıklarını ifade etti.

Yüksek lisans programında halen 44 öğrencinin kayıtlı bulunduğunu belirten Prof. İrvan, bu öğrencilerin 10'unun TC ve KKTC uyruklu olduğunu, çoğunluğunun İran, Nijerya, Azerbaycan, Filistin, Ürdün, Zimbabve ve Kamerun gibi ülkelerden geldiklerini söyledi. Böylesine

zengin bir öğrenci profiline sahip olmanın DAÜ İletişim Fakültesi açısından gerçek bir şans olduğunu vurgulayan Prof. İrvan, "bu çokkültürlü yapı, verilen eğitimin uluslararası standartlarda olduğunun bariz bir göstergesidir" dedi. Amerikan İletişim Derneği (ACA) tarafından başlatılan DAÜ İletişim Fakültesi akreditasyon sürecinin sadece lisans programlarını değil, yüksek lisans programlarını da kapsadığını belirten Prof. Dr. Süleyman İrvan, tezli İletişim ve Medya Çalışmaları yüksek lisans programının yanında, tezsiz Görsel Sanatlar ve Görsel İletişim Tasarımı yüksek lisans programı ile tezsiz Dijital Medya ve Film yüksek lisans programlarının da akreditasyon sürecine alındıklarını ifade etti.

Öğrencinin ulaşım çilesi

Kübranur Komşuoğlu

Üniversitede 2014-2015 Akademik Yılı'nda öğrenci sayısının artması, okul için ulaşımı olumsuz etkiledi. Ulaşım konusunda okul servislerinde problem yaşayan öğrenciler durumdan fazlasıyla rahatsız. Özellikle okul dışında kalan bölgelerde ders saatlerine yetişmekte zorluk çeken öğrenciler, servislerin yoğunluğundan ve servis saatlerinin aksamasından şikâyet ediyorlar. Konu ile ilgili olarak görüştüğümüz DAÜ Ulaşım Amiri Eren Göçmenoğlu, aynı şikâyetleri kendilerinin de aldığını söyledi. Özellikle sabah saatlerindeki yoğunluk için, dışarıdan ekstra iki ücretsiz servis imkânı sağladıklarını belirtti. Servisler konusundaki yetersizliği

farkında olduklarını belirten Göçmenoğlu, üniversite için servis alımı yapılması konusunda rektörlüğe talepte olduklarını söyledi. Halen ellerinde altı otobüs ve üç minibüs olduğunu belirten Göçmenoğlu, okul nüfusuna göre şu anki rakamların çok düşük olduğunu ifade etti. Göçmenoğlu öte yandan, servis saatlerinde gecikmelerin yaşanmadığını, servislerin zamanında geldiğini fakat öğrencilerin saatleri kaçırdığını ifade etti. Servis bekleyen öğrencilerin temkinsiz davrandığına da dikkat çeken Göçmenoğlu, öğrencilerin duraklarda servis önüne atlayarak hayatlarını tehlikeye atmalarını söyledi. Yoğunlukların en kısa sürede iyileştirileceklerini belirtti.

Öğrenciler otobüslerin yoğunluğundan ve servis saatlerinin aksamasından şikâyetçi

Rektörlük seçimi yılan hikâyesine döndü

Doğu Akdeniz Üniversitesi rektörlük seçimi sürecinde ikiye bölünmüş durumda. Gündem Gazetesi olarak bu konuyu araştırıp ne olup bittiğini öğrenmeye çalıştık. Zaman zaman ketum tavırlarla karşılaştık, zaman zaman da net açıklamalar aldık.

Eser Karataş

Doç. Dr. Mustafa Uyguroğlu

Rektör Adayı Saptama Komitesi (RASK) Başkanı ve Turizm ve Otelcilik Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Mehmet Altınay, Mimarlık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Şebnem Hoşkara, DAÜ İçin Toparlanıyoruz İnisyatifi Sözcüsü ve Eski Rektör Yardımcısı Doç. Dr. Mustafa Uyguroğlu, DAÜ-SEN Başkanı Yrd. Doç. Dr. Mustafa Rıza ve DAÜ-SEN Özlük Hakları Sekreteri Doç. Dr. Hüseyin Özkaramanlı Gündem'e süreci değerlendirdiler.

DAÜ İçin Toparlanıyoruz İnisyatifi Sözcüsü ve eski Rektör Yardımcısı Doç. Dr. Mustafa Uyguroğlu:

"Vekil atamasını da Senato yapar"

"Vakıf Yöneticiler Kurulu (VYK) üyelerinin tüm seçim sürecinden ve Öztoprak'ın tek aday olarak çıkmasından haberleri vardı. Bizden tek istekleri yerel seçim takvimi ile çakışmamasıydı, biz de 27 Haziran'da yapılması planlanan seçimi 4 Temmuz'a aldık. Sonuçta seçim yapıldı ve işçisinden, akademisyenine, yönetsel personeline ve öğrenci temsilcilerine kadar herkes katıldı. İrade ortaya kondu ve seçime katılanlar yüzde 78.53 oy oranı ile Öztoprak'ı yeniden rektör görmek istediklerini söylediler. 9 Temmuz'da toplanan Senato, seçim sonucunu dikkate alarak Prof. Öztoprak'ı VYK'ya önerdi. 23 Eylül'de VYK tam 4 saatlik toplantının ardından Öztoprak'ı içeri alarak şunları söyledi: 'Hocam bu toplantıda oybirliğine varamadık. Toplantıyı bir hafta sonrasına atıyoruz. Sizi rektör atamak için bunu yapıyoruz.' Bu arada, 26 Eylül'de Başbakan çıkarak, 'DAÜ'ye asaleten bir rektör ataması doğru değildir. DAÜ Yasası'nı değiştireceğiz, demokratik, özerk bir yasa yapacağız' diye bir açıklama yaptı. Sonra 1 Ekim'de resmen bir isim telaffuz ettiler: Öztoprak'ı atamayacağız ve oraya vekil atayacağız. VYK'nın 14 Ekim tarihli toplantısında, Prof. Dr. Necdet Osam'ı vekil olarak atadılar. Aslında vekil atama işini de senato yapar; ancak bu sefer farklı oldu. Hukuken hiçbir uygunluğu yoktur; asaleten atama nasılsa vekâleten atama da öyle gerçekleşir. Senato önerir, VYK atar. Onun için Osam'ın vekilliği geçerli değildir.

Rektör Aday Saptama Komitesi Başkanı ve Turizm Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Mehmet Altınay: "Seçim süreci doğru işledi"

"Seçim süreci doğru işledi ancak VYK seçim sonucunu yok sayarak, yüzde 80.75'lik katılımı ve yüzde 78.53'ünün oyuyla yeniden seçilen Prof. Dr. Abdullah Öztoprak'ın rektörlüğünü onaylamayıp yerine vekil atamıştır. Atamayı gerçekleştirmemesinin nedenini de belirtmemiştir; bu demokrasiye vurulmuş bir darbedir. Bunun böyle olmasının sebebi, siyasilerin kendilerine yakın olan kişileri rektörlük koltuğuna oturtmak istemeleridir. Hukukçulara göre de bu durum hukuka karşı hiledir. Vekil atanmış kişi neden seçime girmede, tepeden inme koltuğa oturdu? Bu tamamen siyasi bir atamadır. Sendika yönetimi hiçbir şekilde Senato'ya destek vermedi. Sendika üyesi olarak buna çok şaşırдық. Sendika yönetiminin sendika üyelerine, 'seçime katılmayın' çağrısı da bir o kadar çarpıcıdır. Siyasilerin üniversitenin rektörlük seçimine müdahalesinin sebeplerinin en başında istihdam gelmektedir. Kendi istedikleri adamları üniversitedeki işlere yerleştirecekler. Bir diğer husus ihaleler. Siyasiler, ihaleleri kendi tekellerinde tutmak istiyorlar."

Mimarlık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Şebnem Hoşkara: "Münhal açılmadığı için seçim usulsüzdür"

"Bu seçim usulsüzdür. Bunun sebebi de seçim kararı alındıktan sonra münhal yayımlanmamasıdır. Bir seçim yapacaksınız ama bundan kimsenin haberi yok. Burada seçim sürecine doğrudan müdahale var. Münhal yayımlamakla diğer adayların önü kesilmiş oldu. Tabii ki, bu durumda Öztoprak'ın seçimleri kazanması doğal. Başka bir adayın olmadığı yerde başka ne beklenirdi ki? Münhal yayımlansaydı belki birçok arkadaşımız aday olacaktı; belki başka üniversitelerden adaylar çıkacaktı, ama Senato münhal yayımlamayarak, birçok kişinin adaylığını engelledi. Kendi istedikleri aday yeniden rektörlük koltuğuna oturtmak istediler. Öztoprak'ın bu üniversiteye çok katkısı olmuştur; bunu inkâr edemeyiz. Uzun yıllar bu üniversiteye hizmet verdi. Ancak Öztoprak'ın şu anki davranışını, çocuğunu çok seven bir babanın sahiplenme duygusuna benzetiyorum. Evet, bu üniversiteye uzun yıllar hizmet vermiş olabilir ve güzel işlerde yapmış da olabilir, ancak bu üniversite onun şahsına ait bir yer değildir. Devlet müdahalesi de normaldir, çünkü burası vakıf üniversitesi olmasının yanı sıra, aynı zamanda adanın tek devlet üniversitesidir ve yolunda gitmeyen bir şey varsa, devletin müdahale etmesi gayet normaldir. Bunu bir müdahale değil, denetleme görevini yerine getirme olarak nitelendirirsek daha doğru olur. Sonuçta, kazananın kurum olmasını temenni ediyorum. Kişilerle hiç bir sorunum yok; hakkımızda hayırlısı ne ise o olsun."

DAÜ-SEN Başkanı Yrd. Doç. Dr. Mustafa Rıza: "Başa gelecek kişi toplu iş sözleşmelerine uysun"

"Başa kimin geçtiğinin bir önemi yok. Yeter ki toplu iş sözleşmesine uysun, yasalara uysun, uygun çalışma ortamını sağlasın. Bu şartlar gerçekleştiği sürece başa kimin geldiği bizim için çok önemli değil. 2011'den beri Öztoprak'la aramızın iyi olmadığı doğrudur. Bu da 2010 yılındaki sendikalı ve sözleşmeli akademisyen ve işçilerin işten çıkarılmasından kaynaklanmaktadır."

DAÜ-SEN Özlük Hakları Sekreteri Doç. Dr. Hüseyin Özkaramanlı: "Seçim süreci usule uygun değil"

"Seçim süreci usule uygun değildir. Rektör Aday Saptama Komitesi (RASK) aday olmak isteyen kişilere hiçbir şekilde bilgi vermedi ve adaylıkla ilgili soruları yanıtsız bıraktı. Bunu yaparken, diğer adayların önünü kapadı ve sadece Öztoprak'ın önünü açtı. Ayrıca seçim sürecini RASK değil, Öztoprak başlattı. Yeniden aday olacak birinin bunu yapması ne kadar etik, bunu sorgulamak lazım. Seçim tarihini bile RASK değil, Öztoprak belirlemiştir. Münhal ilan edilmemesi bu işin usulsüzlüğünün diğer boyutu. Sorgulanması gereken bir konu da, bu kadar büyük bütçeye sahip bir üniversiteye rektör olmak için neden başka adayların çıkmadığıdır. Hükümetin bu sürece müdahalesi yerindedir, çünkü burası özerk bir üniversite değildir. Doğu Akdeniz Üniversitesi yarı vakıf, yarı devlet üniversitesidir. Eğer dışarıdan böyle bir müdahaleyi istemiyorsanız, özerk olmanız gerekir. Birçok fakülte binası devlete aittir ve bunların hiçbirine kira ödenmemektedir. Eğer

Seçim süreci

21 Mayıs'taki Senato toplantısında oluşturulan Rektör Adayı Saptama Komitesi (RASK), sancılı geçecek olan seçim sürecini başlattı. 30 Mayıs-23 Haziran arasında rektör aday başvuru- larını kabul edeceğini ilan eden RASK, 25 Haziran'da adayları değerlendirmek için yeniden toplandı. Bu süre içinde Prof. Dr. Abdullah Öztoprak'tan başka aday başvurusu yapılmadı. Üniversite dışından başvuran Prof. Dr. Ahmet Bülent Göksel'in adaylığı ise belirlenen süre içerisinde başvuru yapılmadığı için değerlendirmeye alınmadı.

4 Temmuz'da, akademisyenler, işçiler, öğrenci temsilcileri ve yönetsel personelin yüzde 80,75 katılımıyla üniversite genelinde gerçekleşen eğilim yoklamasında, Prof. Dr. Öztoprak, tek aday olarak %78,6 oy aldı.

Seçimin ardından toplanan DAÜ Senatosu, 8 Temmuz tarihinde Prof. Öztoprak'ı VYK'ya rektörlük görevi için önerdi. VYK, 3 Ekim tarihinde, Öztoprak'ın adaylığını senatoya iade etti; 5 Ekim'de Senato Öztoprak'ın ismini yeniden VYK'ya gönderdi. Ancak VYK, 14 Ekim'de Öztoprak'ın yerine Prof. Dr. Necdet Osam'ı vekil olarak atadı. Görevin kendisine verilmemesi üzerine Prof. Öztoprak konuyu Yüksek İdare Mahkemesi'ne taşıdı. Mahkeme, 19 Kasım tarihinde verdiği ara emri kararıyla yürütmeyi durdurdu ve Prof. Dr. Necdet Osam'ın rektör vekilliği görevini sonlandırdı. 3 Aralık'ta olağanüstü toplanan DAÜ Senatosu, Prof. Dr. Mehmet Altınay'ı vekil rektör olarak önerdi.

Münhal tartışması

Rektörlük seçimiyle ilgili önemli tartışma konularından birisi de, münhal tartışmasıydı. Münhal, kurum veya kuruluşun aradığı kişinin sahip olması gereken özelliklerini belirten ve bu özelliklere sahip olan kişilerin hangi tarihler arasında ve nasıl başvuru yapabileceğini açıklayan duyuru- ya verilen isim.

DAÜ'de rektörlük seçimi öncesinde münhal açılmamış olması, tartışma konusu. Konuyla ilgili görüşlerini aldığımız isimlerden DAÜ-SEN Özlük Hakları Sekreteri Doç. Dr. Hüseyin Özkaramanlı ile Mimarlık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Şebnem Hoşkara, münhal açılmamış olmasını "usulsüzlük" olarak nitelerken, Rektör Adayı Saptama Komitesi (RASK) Başkanı Prof. Dr. Mehmet Altınay, DAÜ'de böyle bir zorunluluğun olmadığını söylüyor. Altınay, "Rektörü seçme görevi Senato'ya verilmiştir ve Senato kimi isterse onu aday gösterir" diyor.

özerk olacaksınız, devletin size tahsis ettiği binaların bedelini ödemek durumundasınız. Sonuç olarak bu iş mahkeme sürecindedir. En başta belirttiğimiz üzere kim gelirse gelsin biz üniversite çalışanlarının çıkarını kollayacak herkesle uyum içinde çalışırız. Bizim için bu kurumun kazançlı çıkması ön plandadır, bireylerin değil. Biz, kazananın, Doğu Akdeniz Üniversitesi'nin çalışanları ve öğrencileri olmasını isteriz."

Prof. Dr. Şebnem Hoşkara

Doç. Dr. Hüseyin Özkaramanlı

İletişim Fakültesi akreditasyon sürecinde

Akreditasyon heyeti bir hafta boyunca İletişim Fakültesi'nde incelemelerde bulundu

Gündem Haber

Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) İletişim Fakültesi, uluslararası akreditasyon sürecinden geçiyor. Amerikan İletişim Derneği (ACA) tarafından gönderilen üç kişilik akreditasyon komitesi, bir hafta boyunca DAÜ İletişim Fakültesi'nde gözlem ve değerlendirmeler yaptı. ACA Akreditasyon komitesinde yer alan Prof. Dr. Philip Jeffrey Auter, Prof. Dr. Peter Antony De Caro ve Prof. Dr. James Lawson Parker, mekân ziyareti kapsamında, fakültenin yöneticileriyle, öğretim elemanlarıyla ve öğrencileriyle görüşmeler gerçekleştirdiler, dersleri izlediler, Fakültenin sahip olduğu teknik olanakları yerinde gördüler ve toplantılar yaptılar. 15 kriter üzerinden lisans ve yüksek lisans programlarını değerlendirerek akredite eden ACA, başvuru yapan fakültelerin bu kriterlere ne kadar uygun bir eğitim verdiklerini inceliyor.

DAÜ İletişim öncülük yapıyor
Akreditasyon süreciyle ilgili bilgi veren DAÜ İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Süleyman İrvan, Türkiye ve KKTC'de uluslararası akreditasyon sürecine giren ilk iletişim fakültesinin DAÜ İletişim Fakültesi olduğunu ve bu konuda öncülük yapmaktan mutluluk duyduklarını ifade etti. Akreditasyon sürecinin uzun ve zahmetli bir süreç olduğunu belirten İrvan, "yaklaşık bir yıldır bu konu üzerinde çalışıyoruz. Önce, fakültede oluşturduğumuz akreditasyon komitemizle bir özdeğerlendirme raporu hazırladık. ACA'nın kriterlerine uygun eğitim verdiğimiz ortaya koyduk. Bu raporu inceleyen ACA akreditasyon komitesi, çalışmayı yeterli gördü ve fakülte ziyareti kararı aldı. 21-30 Kasım tarihleri arasında fakülteyi ziyaret eden 3 kişilik komite, fakültede neredeyse herkesle konuştu, notlar aldı, derslere girdi, toplantılar yaptı, üniversite kütüphanesini, DAÜ TV stüd-

yolarını gezdi, bilgi işlem müdürüyle görüştü" dedi. Komitenin raporunu yazması ve ACA tarafından nihai kararın verilmesinin biraz zaman alacağını kaydeden İrvan, "Biz de bu arada eksikliklerimizi gidermeye, daha iyi eğitim veren bir fakülte olmak için çaba göstermeye devam edeceğiz. Akreditasyon, daha yükseğe sıçrayabilmeniz için bir başlangıç noktasıdır" dedi. DAÜ İletişim'in uluslararası düzeyde eğitim veren bir fakülte olduğunun altını çizen Prof. İrvan, bunun bir dış gözlemci tarafından da görülmesinin önemine dikkat çekti. "Sizin, biz çok iyiyiz demenizin tek başına bir anlamı yok. Önemli olan, başkalarının sizi takdir etmesidir. Akreditasyon da bir nevi takdir etmedir" diyen İrvan, süreç sonunda akreditasyon almaya hak kazanacaklarına inandığını belirtti.

Akreditasyon mezunlar için büyük avantaj

Açıklamasında akreditasyonun fakülte ve öğrenciler açısından önemine de değinen Prof. İrvan, "akreditasyon her şeyden önce özgüvenimizi ve motivasyonumuzu artıracak, tanıtımlarımızı daha güçlü biçimde yapmamıza yardımcı olacak. Öğrencilerimiz de akredite programlardan mezun olmanın ayrıcalığını yaşayacaklar. İş başvurularında diplomanın yanında ek bir desteğe sahip olacaklar. Bu onlara büyük bir avantaj sağlayacak" dedi.

DAÜ için de çok önemli

Akreditasyon komitesiyle bir görüşme gerçekleştiren DAÜ Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Ahmet Sözen, Doğu Akdeniz Üniversitesi'nin akreditasyonlara çok önem verdiğini, akreditasyonların sadece kalite açısından

değil aynı zamanda uygulanan ambargolarla mücadele açısından da önemli olduğunu ifade etti. Üniversitede birçok fakültenin akredite olduğunu belirten Prof. Sözen, yürümekte olan akreditasyonların da başarıyla sonuçlanacağına inandığını ifade etti.

Medya profesyonelleriyle de görüşmeler

DAÜ İletişim Fakültesi'nin akreditasyonu için adada bulunan ACA akreditasyon komitesi, Kıbrıs Türk medyasının temsilcileriyle de görüştü. İletişim Fakültesi'nde yapılan görüşmeye Havadis gazetesi genel müdür ve genel yayın yönetmeni Başaran Düzgün, Kanal Sim müdürü Sami Özuslu, Detay gazetesi genel yayın yönetmeni Oshan Sabırlı ve Genç TV genel yayın yönetmeni Nazar Erişkin katıldı. Görüşmede, Kıbrıs Türk medyasının yapısı ve sorunları, DAÜ İletişim Fakültesi ile medya kuruluşları arasındaki ilişkiler, öğrencilere sağlanan staj olanakları, medyada uzmanlaşma gibi konular ele alındı. Akreditasyon komitesi üyeleri, Kuzey Kıbrıs'taki halkla ilişkiler sektörünün durumuyla ilgili olarak da PRİsland Genel Müdürü ve Ajans Press Kıbrıs temsilcisi Faika Yalvaç'la da bir görüşme gerçekleştirdi.

"Kendimizi evimizde hissettik"

Akreditasyon komitesi başkanı Prof. Dr. Phil Auter, DAÜ'de çok sıcak karşılandıklarını, kendilerini evlerinde hissettiklerini ve harika bir deneyim yaşadıklarını ifade etti. Auter, fakültedeki uyum ve işbirliğinden etkilendiğini ifade ederek raporlarını en kısa sürede tamamlayacaklarını belirtti.

RTVS ve Gazetecilik Bölümü'nün yeni başkanı Hanife Aliefendioğlu

Tuğçe Seren Karakoç

Doğu Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde Radyo-Televizyon, Sinema (RTVS) ve Gazetecilik Bölümü yeni döneme bölüm başkanı değişikliği ile başladı. Yrd. Doç. Dr. Pembe Behçetoğulları, görevini Doç. Dr. Hanife Aliefendioğlu'na devretti. Aliefendioğlu ile yeni görevi üzerine konuştuk.

Hocam, bizlere başkanlık seçim süreci hakkında biraz bilgi verebilir misiniz?

Üniversitemizde eğilim olduğu üzere 3 yıllık başkanlık süresi dolan hocalarımızın yerine seçimle başka bir hoca geliyor. Bizde de böyle oldu. 17 Eylül 2014 tarihinde RTVS ve Gazetecilik bölümü üyelerinin katılımı ve oylarıyla başkan seçildim. İdari olarak Radyo-Televizyon ve Sinema Bölümü ile Gazetecilik Bölümü birleştirildiği için bir RTVS hocası olan meslektaşım ve arkadaşım Yrd. Doç. Dr. Yetin Arslan ile birlikte çalışmaya karar verdim. Birlikte bir önceki arkadaşımızın bıraktığı yerden akademik çalışmaların yanı sıra etkin bir medya izlemesinin yapılabildiği, yaşadığımız kentimizde, coğrafyada ve dünyada olup bitene eleştirel ve sorumlu yaklaşacağımız, eşitlikçi, adil ve insan haklarına saygılı akademik ve yarı akademik etkinliklerle devam etmeyi düşünüyoruz.

Başkan seçildikten sonra öğrencilerin size karşı davranışlarında değişiklik oldu mu?

Herkes içtenlikle kutladı. Meslektaşlarımdan ve öğrencilerimde tavrı değişikliği olmadı.

Bölüm başkanı olmak daha önce aklınızda olan bir düşünce miydi? Yoksa aniden mi gelişti?

Doğrusu değildi. Akademik hayatta bu tür yarı akademik görevlerin çok tercih edildiğini düşünüyorum. Bir önceki başkan Yrd. Doç. Dr. Pembe Behçetoğulları'nın süresinin dolduğunu uzun bir tatil dönüşüne doğru öğrendim. Ancak herkesin sıra ile bu tür görevleri üstlenmesi gerektiğine inandığımdan seçimlere girmeyi uygun gördüm.

Göreve geldiğinizden bu yana ne gibi problemlerle karşılaştınız?

Kayıtların sürmesi, tahminimizin çok üstünde öğrenci almamız, sınıf sayılarının ve büyüklüklerinin artması rutin işlerimizi çok aksattı.

Akreditasyon süreci ve amacı hakkında bize biraz bilgi verebilir misiniz?

Akreditasyon, bir akademik birimin uluslararası standartlarda eğitim verdiğini, uygun ve güncel bir müfredatı izlediğini ve buna uygun teknolojik altyapıya ve insan kaynağına sahip olduğunu belgeleyen bir belge. Bu belge uzun ve zorlu bir sürecin sonunda alınabiliyor. Bu sürecin dışında kalan akademik birimlerin üniversite eğitim ve öğretiminde önemli bir eksikliği olacak. Biz de iletişim ve medya çalışmaları alanında akreditasyon veren Amerikan İletişim Derneği'ne Şubat 2014'de başvurduk. Dernek bugüne dek ABD'de ve diğer ülkelerde birçok bölüm veya fakülte-

İletişim Fakültesi Radyo Televizyon, Sinema ve Gazetecilik Bölümü Başkanı Doç. Dr. Hanife Aliefendioğlu

ye akreditasyon vermiş. Öncelikle başvuran akademik birimin, derneğin hazırladığı formata göre bir öz değerlendirme raporu yazması bekleniyor. Bu raporda üniversitenin ve başvuruda bulunan akademik birimin, bizim durumumuzda İletişim Fakültesi'nin, tüm lisans ve yüksek lisans programlarının tarihi yer alıyor. Derneğin belirlediği yönetim, müfredat, ders işleme, akademik kadro, teknik ve teknolojik alt yapı, kütüphane olanak ve hizmetleri, burs araştırma ve diğer profesyonel aktivitelere katılım, topluma hizmet, mezunların izlenmesi, akademik değerlendirme, yükselme, şikâyet mekanizmaları, öğrenci örgütlenmeleri, bütçe ve öğrenci danışmanlığı konularını içeren 15 kritere göre hazırlanan bir öz değerlendirme

raporu teslim etmeleri bekleniyor. Yrd. Doç. Dr. Aysu Arsoy, Yrd. Doç. Dr. Baruck Opiyo, Doç. Dr. Mashoeb Bailie ve benden oluşan akreditasyon ekibi olarak raporumuzu yakın tarihte teslim ettik. Şu anda sürecin ikinci aşaması olan izleme ziyareti aşamasına geldik. Dernek adına fakültemizi ziyaret eden Dr. Phil Auter, Dr. Jim Parker, Dr. Pete DeCaro 21-30 Kasım tarihleri arasında fakültemizde konuk oldular. Bu süreçte raporu değerlendirdiler; hocalarımız, mezunlarımız, öğrencilerimiz ve sektörden profesyonellerle görüşmeler gerçekleştirdiler. Fakültemizi akredite edip etmediklerini ve ne kadar süre ile akredite edeceklerini bize bildirecekler.

DAÜ İletişim Fakültesi'nden uluslararası konferans: "Barış İstiyorsanız, Adaleti Sağlayın"

Barış için Araştırma ve İletişim Merkezi (BAİM) tarafından bu yıl dördüncüsü düzenlenen Uluslararası İletişim ve Medya Çalışmaları Konferansı'na KKTC, Türkiye ve dünyadan çok sayıda akademisyen katıldı. Konferansın ana konuşmacısı Prof. Dr. Oliver Richmond idi.

Gündem Haber

Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) İletişim Fakültesi, Barış için Araştırma ve İletişim Merkezi (BAİM) tarafından bu yıl dördüncüsü düzenlenen Uluslararası İletişim ve Medya Çalışmaları Konferansı 19-21 Kasım tarihleri arasında Rauf Raif Denктаş Kongre ve Kültür Merkezi'nde gerçekleşti. "Barış İstiyorsanız, Adaleti Sağlayın" temalı konferansın açılışında konuşan DAÜ Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Ahmet Sözen, barış konusunda konferanslar gerçekleştiren BAİM'e Rektörlük adına teşekkür etti. Prof. Dr. Sözen, Kıbrıs'ta, Johan Galtung'un betimlemesiyle negatif barış olduğunu oysa negatife barış değil, pozitif barışa ihtiyaç duyulduğunu söyledi. Çatışma çözümü konusunda çok yönlü ve içermeci bir yaklaşımı savunduğunu ifade eden Sözen, uygulamaya konulan modellerinin genelde başarısızlıkla sonuçlandığını söyledi.

İrvan: "Barış iletişimi anlayışını yerleştirmeye çalışıyoruz"

DAÜ İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Süleyman İrvan da, fakülte olarak barış araştırmalarına büyük değer verdiklerini ve öğrencilerini barış iletişimi anlayışı içerisinde yetiştirmeye özen gösterdiklerini belirterek, barış gazeteciliği alanındaki çalışmalarına değindi. "Bir akademisyen olarak, akademik yaşamımın önemli bir kısmını barış gazeteciliği anlayışını geliştirmekle ve pratiğe aktarmakla geçirdim. Yazdığım makaleler içinde barış gazeteciliği önemli bir yer tutuyor. Barış gazeteciliği konusunda tez yazan öğrencilerime danışmanlık yaptım ve yapmaya da devam ediyorum" diye konuştu. "Eğer bana, barış gazeteciliği yapan gazeteci var mıdır diye soracak olursanız, cevabım 'evet' olacaktır" diyen İrvan, barış gazeteciliğini hayata geçiren gazetecilere örnek olarak Sevgül Uludağ'ı gösterdi.

İlter: "Adalet ve barış arasındaki ilişkiye odaklandık"

Barış için Araştırma ve İletişim Merkezi'nin Başkanı Doç. Dr. Tuğrul İlter de yaptığı konuşmada, bu yılki konferansta adalet ve barış arasındaki ilişkiye odaklandıklarını kaydederek,

"Günümüzdeki 'küresel iş bölümü' eşitsizlikleri ve adaletsizleri beslemektedir. Mesela bu konuşmayı yazarken Apple Macintosh bir bilgisayar kullandım. Apple ABD'de bulunan bir şirket olmasına rağmen, bilgisayarım ABD'de değil, Çin'de yapılmıştı. Çünkü Çin'de işgücü ucuz, yani emek sömürüsü daha yüksek" dedi ve Apple'ın yüksek kârının ve kendisine kolaylık sağlayan bilgisayarının başkalarının eşitsizliği ve onlara uygulanan adaletsizlik üzerinde temellendirildiğine dikkat çekti. "Küresel iş bölümü'nü mümkün kılan altyapıyı sağlayan küresel iletişim ağlarının olumlu gelişmelerde de olanak verdiğini anlatan İlter şunları söyledi: "Bu ağlar sayesinde, dünyanın başka yerlerinde nelerin olup bittiğini görüyoruz; noktaları birbirine bağlıyoruz; 'yerel' gibi gözüken pek çok problemin bize has olmadığını, yalnız olmadığımızı anlıyoruz ve başkalarıyla dayanışarak güç kazanabiliyoruz."

Richmond: "Liberal barış kavramı sorunlu"

Üç gün süren konferansın ana konuşmacısı ise barış araştırmaları ve uluslararası ilişkiler alanlarında dünyanın önde gelen isimlerinden olan Prof. Dr. Oliver Richmond idi. Kıbrıs barış süreci üzerine de çalışmaları bulunan Richmond, konferansta, "Peace in the 21st Century: Peace, Progress and Intervention" (21. Yüzyılda Barış: Barış, İlerleme ve Müdahale) başlıklı bir konuşma yaptı. Liberal barış ve neoliberal devlet oluşumlarını sorgulayan Richmond şöyle konuştu: "Soğuk Savaş sonrasında, uluslararası sisteme ve devletler sistemine liberal barış çerçevesi yerleştirildi. Çatışma bölgelerinde düzeni ve özgürleştirmeyi sağlamayı amaçlayan liberal barış, Kosova'dan Doğu Timor'a kadar pek çok bölgede, uluslararası hukuk, askeri güç kullanımı ve bürokratik programlarla hayata geçirilmeye çalışıldı. Eskiden, elitler eliyle yürütülen pazarlık süreçleri sonrasında bir barış anlaşmasına ulaşılması ve yeni bir anayasal çerçevenin çizilmesi olarak tanımlanan 'barış süreci' kavramı, yerini liberal barış normlarına dayalı uluslararası programlara ve vesayet sistemine bıraktı."

Konferansı değerlendirdiler

dönüşümler aldıklarını söyleyen Doç. Dr. Tuğrul İlter, "Bu bizi, bir sonraki konferans için yüreklendirdi. Gelecek konferanslarımızda yan etkinliklerin sayısını artırmak istiyoruz" dedi. Konferansın ana konuşmacısı Prof. Dr. Oliver Richmond ise, konferansın ilham verici ve keyifli geçtiğini söyledi ve "Konferans, barış konusunda daha çok araştırma yapmamız gerektiğini bize hatırlattı" dedi. DAÜ İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Süleyman İrvan da, İletişim Fakültesi olarak barış konulu uluslararası konferanslar dizisinin dördüncüsünü başarıyla tamamlamaktan mutluluk duyduklarını belirtti. Prof. Dr. İrvan, barış iletişimi konusunda çalışmaya ve yeni projeler üretmeye devam edeceklerini ifade ederek, Barış için Araştırma ve İletişim Merkezi'nin, kuruluş amacına uygun çalışmalar yapmasından duyduğu memnuniyeti dile getirdi.

Uluslararası konferans farklı ülkelerden akademisyenleri bir araya getirdi

Soğuk Savaş'ın bitiminden bu yana barış adına çok sayıda uluslararası müdahalenin yaşandığını, bu müdahalelerden bazılarının, tarafların rızasıyla, bazılarının ise tarafların rızası dışında gerçekleştiğini söyleyen Richmond, "Müdahale barış getirebilir mi?" sorusunu sordu.

"Muktedirler iktidarlarını güçlendirdi"

2000'li yılların, devlet inşasına, bölgesel güvenlik yapılarına ve küreselleşmeye dayalı 'neoliberal barış'ın yükselişine tanıklık ettiğini kaydeden Richmond, "Afganistan'dan Kamboçya'ya pek çok çatışma bölgesinde bu durum, hem ülke içindeki muktedirlerin iktidarlarını yeniden güçlendirmelerine, hem de özgürleştirici hedeflerden uzaklaşılmasına yol açtı" diye konuştu.

Devrimci bir barış mümkün mü?

Yapısal şiddet ve yapısal savaşların hakim olduğu bir dönemde, liberal barış / neoliberal devlet modelinin, çatışma bölgelerindeki toplumlarda meşruiyetini yitirdiğini kaydeden Richmond, uluslararası toplum tarafından çatışma bölgelerine barış adına yapılan müdahaleleri de eleştirerek, "Devrimci bir barış mümkün mü?" diye sordu.

17 paralel oturumda 60 bildiri sunuldu

Üç gün süren uluslararası konferansa KKTC, Türkiye ve dünyadan çok sayıda akademisyen katıldı. Türkçe ve İngilizce paralel oturumlar şeklinde gerçekleşen 17 oturumda toplam 60 bildiri sunuldu. "Erol Mutlu'yu Hatırlamak: Hocamızı Anıyoruz" adlı etkinlikteyse, 2005 yılında hayatını yitirmiş olan DAÜ İletişim Fakültesi'nin eski hocalarından Prof. Dr. Erol Mutlu anıldı. Etkinlikte, öğrencileri ve mesai arkadaşları, iletişim alanında önemli çalışmalara imza atmış olan Mutlu ile ilgili anılarını paylaştılar. Ayrıca Oğuz Uydu ve Murat Yerden'in hazırladığı bir kısa film gösterildi. Sanatçı Serap Kanay'ın ailesinin yaşam öykülerini anlattığı Anıtsal Öyküler Yerleşmesi de Rauf Raif Denктаş Kongre ve Kültür Merkezi'nde konferans boyunca ziyarete açıldı.

Eastern Mediterranean University

Prof. Dr. Oliver Richmond kimdir?

Barış araştırmaları ve uluslararası ilişkiler alanındaki çalışmalarıyla tanınan Prof. Dr. Oliver Richmond, İngiltere'deki Manchester Üniversitesi'nde araştırmacı profesör; Norveç'teki Tromsø ve Kore'deki Kyung Hee üniversitelerinde de ziyaretçi profesör olarak görev yapıyor. Richmond'ın çok sayıda kitap ve makalesi arasında Kıbrıs ile ilgili "The Work of the UN in Cyprus: Promoting Peace and Development" (Kıbrıs'ta BM'nin Çalışmaları: Barış ve Kalkınmayı Teşvik) ve "Mediating in Cyprus: The Cypriot Communities and the United Nations" (-Kıbrıs'ta Arabuluculuk: Kıbrıs Toplumlari ve Birleşmiş Milletler) adlı iki kitabı da yer alıyor. İngiltere'de sosyal bilimler alanında çalışma yapan akademisyenleri çatısı altında toplayan British Academy'nin üyesi olan ve birçok uluslararası derginin de editör ekibinde yer alan Prof. Dr. Oliver Richmond'ın, 2015 yılında Oxford Üniversitesi Yayınları'ndan çıkacak kitabı ise "Peace Formation and Post-Conflict Political Order" (Barış Oluşumu ve Çatışma Sonrası Siyasal Düzen) ismini taşıyor.

Konferans hakkında bir değerlendirme yapan Barış için Araştırma ve İletişim Merkezi Başkanı Doç. Dr. Tuğrul İlter, konferans boyunca farklı ülkelerden farklı yaklaşımlara sahip akademisyenlerle görüş paylaşımı yapma fırsatı bulduklarını, başka yerlerde olan bitenlerden haberdar olduklarını ifade etti. Konferansta sadece panel sunumları yapılmadığını, panellere ek olarak sanatsal etkinlikler de gerçekleştirildiğini, ayrıca sivil toplum aktivistleriyle, ana konuşmacı Oliver Richmond'un kolaylaştırıcılığında yaptıkları toplantıda, aktivistlerin yaşadıkları sorunları dillendirme fırsatı bulduklarını belirtti. Konferans için çok olumlu geri

Tarihi figürleri o giydiriyor

Hüseyin Kopar, devlet sanatçısı unvanlı bir Osmanlı çarığı ustası. 42 yıldır el emeğiyle deri çarık imal ediyor. Ancak üretimi bununla da sınırlı değil. Dünyaca ünlü filmlerin deri kostümlerini tasarlıyor. Truva, Harry Potter, Yüzüklerin Efendisi gibi nice ünlü filmin oyuncularını, karakterlerine onun tasarımlarıyla hayat verdi.

Narin Demirci

Memleketi Kahramanmaraş'ta, 7 yaşından beri Osmanlı çarıkları yapıyor Hüseyin Kopar. 42 yıldır el emeğiyle deri çarık imal ediyor. Osmanlı ürünleri yaptığına dair sertifikası olan bir devlet sanatçısı o. "Baba mesleği değil, dede mesleği" diyor yaptığı iş için. Ancak o, babasının ve dedesinin yapmadığı bir işe adım attı ve yurtdışında tasarım dersleri alarak savaş kostümleri de yapmaya başladı. Ve yaptığı kostümler dünyaca ünlü Truva, Harry Potter, Yüzüklerin Efendisi, Eragon, Kral 8. Henry, Ulak, Karaoğlan, Fetih 1453, Muhteşem Yüzyıl, Fatih gibi yerli ve yabancı filmlerde, aynı zamanda dizilerde kullanıldı. Fetih 1453'e 3 yıl çalıştı. Bu film için 2500 ürün, Harry Potter filmi içinse 2400 ürün yaptı. Yıllarca mesleğine verdiği emekleri ona devlet sanatçılığı yolunu da açtı. Film setlerine ürün vermeye yabancı değil aslında Hüseyin Kopar. Babasının ve dedesinin kostüm yapmadığını ama 1976 yapımı Büyük İskender filminde babasının yaptığı ayakkabıların kullanıldığını söylüyor. Fakat "Kostüm işini tamamen kendim geliştirdim" diyor. Çünkü sektör bunu istiyormuş. O da yurtdışına gidip 'kostüm hazırlama sanatı' dersleri almış. Ve ilk yaptığı kostümler de Truva filmindeki karakterlerin üzerini süslemiş. "Film furçasındaki ilk işim Truva filmiyle başladı. Daha sonra İngiltere'de

'Boleyn Kızı' diye bir film vardı. Filmdeki balıkçı kıyafetlerini biz yaptık. Çünkü çalışanların kıyafetlerinin tamamen deri olması gerekiyordu" diyerek kostüm işinin giderek daha da geliştiğini ifade ediyor. Kopar, Türk yapımcıların dikkatini de bu filmler sayesinde çekmiş.

Hangi ışık yansıtılırsa o rengi veriyor

İşıksal birçok özelliği varmış derinin. Matlığıyla ışıktan parlamazken, her türlü renge de girebiliyormuş. Derinin üretimini yaptıkları kadar boyamasını da kendisi yapan Kopar, kök boyalar kullandıklarını, bunun da deriye bazı özellikler kattığını söylüyor. Yansıtılan ışığa göre renk değiştiriyormuş mesela. "Işıklı her türlü renge giriyor bu deri. Mavi ışık yansıttığımızda mavi, kırmızı ışık yansıttığımızda kırmızı olur. Tamamen saf hazırlıyoruz ve kök boya ile boyuyoruz" derken setler için bu derinin büyük önem arz ettiğini söylüyor.

1817'den kalma bir savaş çizmesi

1817 yılından kalma deve derisinden yapılmış bir edigi muhafaza ediyor Hüseyin Kopar. Dedesinin babasından kalma bir edik. Önce edigin ne olduğunu daha sonra da hikâyesini paylaşıyor yılların ustası. Selçuklu döneminin savaş

kıyafeti olarak kullanılan çizmeye edik denirmiş. Selçuklulardan sonra Kahramanmaraş'ta Dulkadiroğlu Beyliği'nde gelinler giyermiş bu çizmeyi. Kuyumcularda, köşkerlerde yaptırılır ve altın alan kişilere gelinin ata binerken giymesi için verilmiş edikler. Kiralanırmış. O zamanlarda Maraş'ın çarığı da bayağı meşhurmüş. "O zamanlar dedemin babası Salman Kopar'ın eski bir evi varmış. O eski evin yıkıntısında bir sandığın içinden çıktı. O günlerde çarıklar yapıldığı zaman serin yerlerde muhafaza edilirmiş. Bu yüzden çürümemiş" diye konuşuyor. Çürümemesinin sebebi edigin iplerinin balmumlu olması ve edigin kendisinin iç yağıyla yağlanması imiş. Şimdilerde tanıtım ve festivallerde kullanıyor Hüseyin Kopar bu edigi. Kendisinin de sipariş oldukça bu çizmenin benzerini yaptığını söylüyor. "Çünkü ne o deri ne de edigin altındaki demir nalça artık bulunmaz" diyor.

"Osmanlı çarığı yok olacak"

"Osmanlı çarığı yapan tek adamım" demiyor ama "Fabrikasyonsuz, kimyasalsız, tamamen el emeği ve gerçek Osmanlı çarığı yapan tek adamım" diyor Hüseyin Kopar. Beypazarı'nda, Safranbolu'da, Gaziantep'te, Kilis'te Osmanlı çarığı yapan birçok yer olduğunu ancak yaptıklarının Osmanlı çarığı olmadığını dile getiriyor. "Onların yaptığı Osmanlı çarığı değil ki zaten. Yapıştırma yapıyorlar. Yapıştırdıktan sonra elle dikiyorlar. Aksesuar gibi çarık yapıyorlar. Osmanlıda kimyasal madde yoktu ki" diye konuşuyor çarık ustası. İnsanların bunu ayırt edemediğini, yemeni zannettiklerini ifade eden Kopar, kendi emeklerinin boşa gitmesinden yakınıyor ve Osmanlı çarığının unutulacağını kaydediyor. Yemeni ustası şöyle devam ediyor konuşmasına: "Ben bu formatta çalışan Türkiye'de tek ustayım. Yapanlar çok ama bu şekilde değil. Herkes fabrikasyona dönmüş artık makinalaşmış. Ben bugün Avrupa'daki yabancı kurumların yapmış oldukları festivallerle, tanıtımlarla ve duyurularla Avrupa'da iş yapıyorum. Türkiye'nin bir desteği yok yani. Osmanlı çarığı da bu şekilde eriyip gidecek. Kaybolacak. Yok olacak."

"Devlet sanatçısına sahip çıkmıyor"

"Ben Kültür Bakanlığı'nın devlet sanatçısıyım. Devlet sanatçısına sahip çıkmıyor" diyor Hüseyin Kopar. Devletin kalelerle, eski tarihi binalarla, işletmelerle ilgilendiğini savunuyor. El emeğinin Türkiye'de bittiğini düşünüyor ve konuşmasını şöyle sürdürüyor: "Sene 1990'da Kültür Bakanlığı'nın döner sermaye işletmelerine mal verdim. Bakanlığın yaptığı sergilere gittim. El işlerimi gördüler. Ve benim Kültür Bakanlığı nezdinde el sanatçısı olarak kaydımı yaptılar. Ancak bakanlık sanatçısına sahip çıkmıyor. El emeği sadece bizim iş için değil, her iş için bitmiş durumda Türkiye'de. Sim sırması olsun, oymacılığı olsun, bıçakçılığı olsun hepsi bitmiş. Adam orijinal Osmanlı kılıcı yapıyor ama bakanlık sahip çıkmıyor." Dünyanın sayılı deri müzeleri olarak gösterdiği Almanya Deri Müzesi ve Kanada Deri Müzesi'nde Osmanlı ürünlerinin sergilendiğini, Frankfurt'ta bu ürünlerin satıldığını ama

Osmanlı çarığı ustası Hüseyin Kopar

Çarıkların yapımında kimyasal madde kullanılmıyor

Türkiye'de Osmanlı müzeleri olduğu halde mağazalarında yer vermediklerini iddia ediyor Hüseyin Kopar. Kendisinin de 10 yıl daha bu işi yapacağını, ondan sonrasını düşünmediğini ifade ediyor ve "Bizim devletimiz sahip çıkmıyor bize. Benim bu işi yapacağım azami 10 sene. 10 sene sonra kim yaparsa yaparın diyorum ben de. Benim bu şartlarda fabrikasyoncularla uğraşmam çok zor. Bu ürün Türkiye'de ayakaltı edilmiş durumda. O da neden? Bakanlığın ilgisizliğinden. O yüzden bu sanat ve tüm el sanatları ölmeye mahkum" diyor. El yapımı ürünlere Avrupa'nın daha fazla önem verdiğini iddia ediyor Hüseyin Kopar. "Ben bu işi Avrupa'da yapaysaydım mesleğim de daha güzel yerlerde olabilirdim" diyor ve imzalamadığı anlaşmadan dolayı pişmanlık duyuyor. Frankfurt Üniversitesi, Almanya'da bu mesleği uygulamalı şekilde anlatmaları için Kopar ile sözleşme imzalamak istemiş. Fakat yemeni ustası sözleşmeyi, "Bu Osmanlı ürünü. Türkiye'de yapılacak" diyerek geri çevirmiş. Şimdi ise çok pişman. "Başka yerde yapılıns istemedik bu iş. Ama bizim bakanlığımızın böyle ilgisiz davranacağını bilseydim kabul ederdim. Hiç değilse değer veren insanlar bu işi öğrenmiş olurdu" diye konuşuyor. 2011 yılında 'Türkiye El Sanatları İhracat Birinciliği', Kahramanmaraş Lider İş Adamları Derneği'nden (KALIDA) 'Yılın Zanaatkar Ödülü', Sütçü İmam Üniversitesi'nden 'Yılın Geleneksel Sanatçı Ödülü' Hüseyin Kopar'ın aldığı ödüllerden sadece birkaçı. Ama onun umurunda bile değil. Kopar, "Ödüllerin alınması bir şey ifade etmiyor. Türkiye'de böyle 10 ödül alacağımıza Avrupa'dan bir ödül alın. Oradaki devlet sizi başkışeye koyar. İngiltere Üniversiteler Birliği'nde Dünya El Sanatları kategorisinde 300'üncü sırada olan bir ustayım. Ama kıymeti yok" ifadeleriyle noktıyor sözlerini.

“Balık” oltaya takıldı

Narin Demirci

Ses getiren işlere imza atan Kıbrıslı bir yönetmen Derviş Zaim. Boğaziçi ve Warwick Üniversitelerinde işletme ve kültürel çalışmalar eğitimi aldı. Zaim’in edebiyata olan ilgisi ona öyküler yazdırdı ve 1994 yılında “Ares Harikalar Diyarında” romanıyla Yunus Nadi Roman Ödülü’nü kazandı. Bu kitabından sonra ilk filmi Tabutta Rövaşata’yı çekti. Zaim’e bu film yurtiçi ve yurtdışından birçok ödül getirdi. Bu başarıyı Filler ve Çimen (2000), Çamur (2003), Cenneti Beklerken (2006) Nokta (2008), Gölgele ve Suretler (2011), Devir (2012) filmleri takip etti. Son olarak Balık filmiyle izleyenlerinin karşısına çıkan Derviş Zaim, bu filmiyle de uluslararası ses getirdi. Adana’da gerçekleştirilen 21. Uluslararası Altın Koza Film Festivali’nde senaryo ödülüne layık görüldü. Biz de yönetmenle Gündem Gazetesi olarak Balık filmi üzerine konuştuk.

Derviş Zaim’in filmleri sade ve şık. Ayrıca olaylar hep bir mesaj üzerine örülü oluyor. Derviş Zaim’in sanat ideali nedir? Bu anlamda sanatını nasıl tanımlar?

Sadece içerikten ibaret bir filmler dizisi olarak görmek doğru değil tabii. İçerik ile biçim birleşir ve film ortaya çıkar. Birbirinden ayırmak mümkün değildir. Benim sanat idealim ise filmler sayesinde bir şeyler öğrenmek ve yapabiliyorsam bir şeyler öğretmek. Böyle bir gayem var. Hem öğrenmek, hem de öğretmek. Bu süreç hoşuma gidiyor. Çağımız görsellik çağı. O yüzden görselliği kullanıyorum demem de mümkün.

Sizde sinemaya olan ilgi nasıl başladı ve profesyonelliğe giden bu yolda nasıl yürüdüünüz?

Profesyonelliğe geçiş sürecim yavaş yavaş oldu. Damıta damıta oldu. Bir gecede filmci olmaya karar vermiş değilim. Edebiyata meraklıydım. Kendim öyküler yazıyordum. Sonra bir roman yazdım. Bu sırada da iyi bir izleyici olmaya gayret ettim. Bu çaba esnasında şanslıyım ki üniversitede beni sete davet eden bir hocam oldu. Onun setine gittim ve sinema virüsü bulaştı bana. Sinema virüsünün ölümcül olduğunu erken fark ettim. Sonunda sinemaya doğru yelken açtım. Ama daha önce edebiyatla uğraşmış olmak benim sinemayla olan uğraşlarımda temel teşkil etti. Bu da yumuşak bir geçiş yapmamı sağladı. Benim sete adım atmam sinemayla ilgili işlere hemen başladım anlamına gelmiyor. Onun öncesinde de iyi bir izleyici olmaya gayret ediyordum.

Altın Koza’da senaryo ödülünü aldınız. Bir filmin temel unsuru senaryo mudur sizce?

Senaryonun önemi yadsınamaz elbette. Ama senaryodan ibaret midir artık filmler? Çağdaş sinema der ki, “Senaryoyu aşan bir görsel tasarım da bazen etkileyici olabiliyor sinemada.”

Çevre kirliliğine atıfta bulunduğunuz için mi aldınız sizce ödülü?

Ödülün hangi saiklerle bana verildiğini düşünmeye kalkarsam Ruh ve Sinir Hastalıkları’nda yerimi rezerve etmem gerekir. Jüriler subjektiflerdir. Objektif değildirlir. Hangi saik ve motivasyonlarla hangi ödülü kime verdiklerini bilemeyebilirsiniz. Ben jürinin kararları üzerine konuşmak istemiyorum.

Balık filminin senaryosu nasıl doğdu? Böyle bir senaryoya nasıl karar verdiniz?

Senaryonun doğuşuna ilişkin birçok kaynak var. İnsanın doğayla olan ilişkisi nedeniyle “Bindiği dalı kesme” hikâyesi yapmak istemişim. Bir de arkadaşım Doğan Kılıç’ın bana anlattığı bir hikâye de esin kaynaklarım arasında yer aldı. Doğan Kılıç bana kendi başından geçen hikâyeyi anlatmadan önce, senaryo Karadeniz’de geçen ve endüstriyel balıkçılığı ele alan bir yapıya sahipti. Karakter ve olay örgüsü o şekilde ele alınmıştı.

Ama Doğan Bey’in hikâyesini dinledikten sonra ‘Balık’ filmi bugünkü halini aldı. Filmin üçte birlik kısmı Doğan Bey’in anlattığı hikâyeden esinlenilmiştir. Ancak tamamen gerçek bir hikâyeden esinlenilmiştir diyemeyiz. Çünkü karakter ve bağlam çok farklı. Filmin sonunda yolculuk var. Kahramanın yolculuğu. Bana anlatılan bu hikâyeden esinlenilmiş bir yolculuktur. Yoksa filmin tamamı gerçek bir hikâyeye dayandırılmış değildir.

Filmdeki balık çok zor bulunan bir balık olarak işlenmiş. Bu balığın özelliği neydi? Balık üzerinden yürütülüyor olay örgüleri. Bununla ne anlatmak istediniz?

Filmdeki balıkla her şeyi söylemek istemedim. Zaten her şeyi de söylemek gibi bir niyetim yok. Ancak hayatı yenileyen, eski döngüsüne sokmaya yarayan, iyileştiren bir tarafı var bu balığın. Sanem Çelik’in canlandırdığı Filiz karakteri küçük kızına o balığı yediyor. Bu konuda söyleyeceğim şey Sanem Çelik’in laflarını referans almak ve onlara inanmak diyebilirim.

Balığın gerçekle bir ilgisi var mı?

Modernite öncesinde insanlar ilaçlarını doğayla olan ilişkileri çerçevesinde yeniden hastalıklarına göre ve hastalığa uğrayan insanlara göre yeniden tanımlarlanmış. Yani Narin hastaysa Narin’e aspirin vermezlermiş. Narin’in aspirinini verirlermiş. Narin’in hastalığına ve fizyolojik özelliklerine uygun bir bitki ya da hayvan bulunur oradan bir ilaç yapılmış. Özellikle Şamanlar bunu yaparlarmış. Böyle bir gelenek var elimizde. Bu konuda okumalarım oldu. Onlardan yola çıkarak bu balığı senaryoya kattım diyebilirim.

Sizi başarıya götüren iksir nedir?

Ben sevdiğim işi yapıyorum. Ve iyi yapmaya çalışıyorum. Gerisi yol boyunca rastladığım çiçekler, otlar oluyor. Öyle götürüyorum. Ayrıca başarı görelidir. Bana göre başarı olan şey başkasına göre başarısızlık olabilir. Hepimizin başarı kriterleri farklıdır. Bana göre başarı, insanın potansiyellerini görmesinden kaynaklanan bir durumdur. Bu durumdan ortaya çıkan yaşantılardır. Kendi potansiyelini gerçekleştirebildiğin ölçüde ve onların farkına varabildiğin ölçüde hayatta başarı adını verdiğimiz şeye rastlayabiliriz.

Radio-Televizyon ve Sinema öğrencilerine ya da sinema sektörüne girmek isteyenlere neler tavsiye edersiniz?

Bir kamera fetişizmiyle yola çıkmak da zararlıdır. Yapılan işi teoriden ibaret zannetmek de tehlikelidir. En optimal yolculuk, hem teorisi hem de pratiği birlikte kucaklamaktan geçer. Yani hem mürekkep yalamayı bileceksiniz hem de film yapmaya, pratik yapmaya, suya girip yüzmeyle öğrenmeye çalışacaksınız. Gerçek bu ikisinin arasında bir yerlerde. Başarı bu ikisini harmanlamayı bilenlerde.

Filmi değerlendirdiler

Derviş Zaim’in son filmi Balık, Kıbrıs’ta ilk kez Uluslararası Altın Ada Film Festivali’nin açılış filmi olarak izleyicilerle buluştu. Filmin galasında, festival açılışı için adaya gelen Türkiyeli ünlü oyuncu Erdal Özyağcılar, Balık’ın Uygulayıcı Yapımcısı Emre Oskay, filmin oyuncularından Rıza Sönmez ve konuk oyuncu Ekrem Yücelten ile film üzerine konuştuk.

Filmde 5 DAÜ mezunu çalıştı

Filmde, beş kameraman, yönetmen yardımcısı, kamera asistanı, prodüksiyon asistanı ve uygulayıcı yapımcı olarak beş DAÜ’lü görev yaptı. Filmin Uygulayıcı Yapımcısı Emre Oskay, kendisinin de DAÜ İletişim Fakültesi Radyo-Televizyon ve Sinema Bölümü mezunu olduğunu belirterek, Zaim ile birlikte 2010’da “Gölgele ve Suretler”, 2012’de “Devir”, 2013’de ise “Balık” filmi çektiklerini ifade etti. DAÜ’deki öğrencilik dönemlerinde de çok faal çalıştıklarını altını çizen yapımcı, bugünlerdeki başarıları öğrencilik yıllarındaki yoğun çalışmaya borçlu olduklarını belirtti. Oskay, “Ben okurken aynı zamanda Sinema Kulübü’nü yürütüyordum. 3 buçuk yıl kulübün başkanlığını yaptım. O sürede birçok aktivite ve organizasyon yaptık. Türkiye’den yönetmenler ve yapımcılar getirdik üniversiteye. Böylece Türkiye’deki sektöre de uzak kalmadık. Bu sayede çevre oluşturduk” diye konuştu.

Çevre dostu bir film

Filmin çekim mekânı konusunda da bilgiler veren Oskay, çekimlerin büyük kısmının Bursa’nın Nilüfer ilçesindeki Gölyazı köyünde gerçekleştiğini söyledi. “İstanbul’da da çekimlerimiz oldu ama hikâye Bursa’da geçiyor. 6 haftanın 5 haftası Bursa’da çekildi” diyen yapımcı, filmin içeriği hakkında

konuşurken Balık’ın çevre dostu bir film olduğunun altını çizdi. Oskay, çevrenin yok olmasını istemeyen her insanın bu filmi izlemesi ve izlettirmesi gerektiğine vurgu yaparak, “Çünkü çevreye önemli mesajlar veriyor. İnsanların hırslarıyla nasıl çevreye ve insanlığa zarar verdiğini bu filmde izleyebilir ve anlayabilirsiniz” diye konuştu.

“Kıbrıs’ın hikâyesi çok”

Usta oyuncu Erdal Özyağcılar da, Balık filmindeki Kıbrıs rüzgârının hoşuna gittiğini dile getirerek, “Daha önce Kıbrıs’ın ve Kıbrıslının bu kadar dahil olduğu bir filme denk gelmedim” dedi. Usta oyuncu, “Kıbrıs’ın hikâyesi çok. Bitecek hikâye değil. Burada hikâye dolu. Tabii Kıbrıs’ta film de çekilecek, usta oyuncular da olacak. Geçmiş olan bir ada. Kan var, gözyaşı var, hasret var, üzüntü var, her şey var. Bunlar da drama zaten” diye konuştu.

“Derviş Zaim derdi olan bir sanatçı”

Filmin oyuncularından Rıza Sönmez de, Derviş Zaim’in “derdi olan ve bunu sanat üretmek için gerçekleştiren” bir sanatçı olduğunu söyledi. “Zaim, çıktığı toprakların daha önce deneyimlenmiş sanatlarının biçimlerine kulak vererek ve o biçimlerin sinema sanatında yeniden yaratılıp yaratılmayacağını araştıran insanlardan” diyen Sönmez, film için mucize olarak gördüğü teknik bir durum hakkında ise şöyle konuştu: “Film 17 plandan oluşuyor. Bu bir mucize. Dünyada birkaç örneği var. Ve tamamı sanki bir planmış gibi yani kamera hiç durmamış gibi 100 dakikalık bir film.” Balık filminin sorgulayıcı bir tavırla “tokat gibi bir mesele ortaya koyduğunu” kaydeden Sönmez, “Zaim’in her zaman yanındayız. Sorgulamaksızın” diye konuştu.

“Zaim, benim idolüm”

Balık filminin konuk oyuncusu Ekrem Yücelten ise, projede yer almanın kendisi için keyif verici olduğunu ve bir Kıbrıslı olarak Derviş Zaim’i idol kabul ettiğini söyledi. Filmin konusunun son zamanlarda aklına takılan bir meseleyi ele aldığını dile getiren Yücelten, “Evimiz dediğimiz yer bu dünya. Evimizi kirletip bir yandan da duvarlarını yıkıyor gibiyiz” sözleriyle gelecekte korktuğunu belirtti.

Türkiyeli oyuncu Erdal Özyağcılar filmdeki Kıbrıs rüzgârından etkilendiğini söyledi

CHP Yalova Milletvekili Muharrem İnce DAÜ'deydi

Deniz Katman

CHP Yalova milletvekili Muharrem İnce, Sosyal ve Kültürel Aktiviteler Müdürlüğü'ne bağlı Atatürkçü Düşünce Kulübü tarafından 14 Kasım'da organize edilen "1923'ten Günümüze Çağdaş Türkiye" konulu söyleşiye katıldı.

Söyleşi öncesinde İnce, Prof. Dr. Hasan Cicioğlu'nun eşliğinde, DAÜ Tanıtım İşleri'nden Sorumlu Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Hasan Amca'yı makamında ziyaret etti. KKTC'de bulunmaktan dolayı duyduğu mutluluğu dile getiren İnce'ye, Prof. Dr. Hasan Amca tarafından hatıra tabağı takdim edildi.

Salon, İnce gelmeden önce tıklım tıklım doldu ve izdiham yaşandı. İnce'nin salona girmesiyle beraber bu izdiham krizi çözüldü ve kendisinin isteği üzerine sıkışmayı engellemek için öğrenciler kürsünün bulunduğu alana oturtuldular. Muharrem İnce, konuşmasına başlamadan önce Kıbrıs'la ilgili bir anısını da şu sözlerle paylaştı: "20 Temmuz 1974'te Kıbrıs Barış Harekâtı olmuştu. Ertesi sabah elime gazeteyi aldığım da gazetenin başlığı savaş başlığıydı. Gazeteyi okuyunca çok korkmuştum. Akşamüstü inekleri çayıra otlatmaya götürdüm. En ufak bir çığırta duyardım, kaplumbağa geçerd, börtü böcek geçerd, ben Yunan askerleri geliyor zannedirdim. O yıllarda biz Yalova'da oturuyorduk. Evleri geceleri karartırdık. Pencereleleri siyah bezlerle kapatır, ışıkları söndürürdük. O günler geçti aklımdan. Arkadaşlar Kıbrıs deyince aklıma hemen 21 Temmuz 1974 tarihli Günaydın Gazetesi'nin manşeti geldi."

"1923'ten Günümüze Çağdaş Türkiye"

İnce, konuşmasının başında cumhuriyet kurulmadan önceki döneme vurgu yaparak o döneme ait veriler paylaştı. Paylaştığı verilerde Osmanlı'nın ne kadar zor durumda olduğunu, halkın ne kadar zorluklar içinde yaşadığını anlatan İnce şunları söyledi: "Bana verilen metinde '1923'ten Günümüze Çağdaş Türkiye' yazıyor. O zaman öncelikle 1923'ten önce bu ülkenin durumu neydi? Bu cumhuriyeti kuranlar neyle başlamışlardı? Hani Türkiye'de her parti iktidara gelince enkaz devraldık der ya... Bir de cumhuriyeti kuranların elinde ne vardı, ona bakmak gerekir. 14 Temmuz 1914'te Misak-i Milli sınırları içerisinde, ki o zamanlar

CHP Yalova Milletvekili Muharrem İnce'nin söyleşisine öğrenciler yoğun ilgi gösterdi

buna Kerkük de Musul da Batum da dahil, bir nüfus sayımı yapıyor 14.118.000 kişi yaşıyor. Şehir özelliği taşıyan iki tane şehrimiz var: İstanbul ve İzmir. Sanayinin yüzde 50'si İstanbul'da, yüzde 20'si İzmir'de, diğer yüzde 30'luk kısım ise diğer illere dağılmış şekilde. Nüfusun yüzde 80'i kırsalda yaşıyor. Madenlerdeki üretimde Türklerin payı yüzde 32, yabancıların ise yüzde 63. 1913 yılında bizim devletimizdeki sanayi kuruluşu sayısı 269; 1915'te bu sayı 282'ye çıkmış. Yani Birinci Dünya Savaşı sırasında bile sanayi kuruluşu açılmış. Ama bu açılanlar genelde savaş sırasında bozulan silahları tamir etmek amacıyla kurulan sanayilerdir. Savaş bitiminde, 1922 yılında 6 tane yük gemimiz var. 12.800 ilkököl var; 19.000 öğretmen var. Peki, cumhuriyet kuruldu. Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve onun dava arkadaşlarının ilk işi ne olmuştu? İlk işi eğitim olmuştur. Önce eğitimle ilgilenmişlerdir. Sonra sağlıkla ilgilenmişlerdir. Sıtma

baş belası, şark çıbanı en önemli hastalıklar arasında. 1930'lardan itibaren de ağır sanayi ile ilgilenmişlerdir. 3 Mart 1924'te Tevhid-i Tedrisat Öğretim Birliği Yasası çıkarılmıştır. 1928'de yeni alfabe, 1933'te ilk üniversite reformu, 1938'de iki köy enstitüsü kurulmuştur. Bakın bunu gerçek bir devrimci yapabilir. Gerçek bir halk kahramanı yapabilir. Savaştan yeni çıkmışsın, daha yeni bir devlet kurmuşsun ve müzik öğretmenliği bölümü açıyorsun. Bu mükemmel bir şey. Bu bir zekanın ürünüdür. O Gazi Kemal o yüce meclis kimsesiz çocuklar için Çocuk Esirgeme Kurumu'nu kurdu. Bugün o seçim kazanmışlar, zafer kazanmış Mustafa Kemal'i eleştiriyorlar ya tırnağı bile olamazlar Gazi'nin tırnağı."

"Eskiden sağcısı solcusu dış politikada birlik olurdu"

Konuşmasında gençlik döneminden de bahse-

den İnce, o dönemlerde gençlerin iç politikada ayrışmalar da dış politikada birlik beraberlik içinde olduklarını söyledi. İnce bu konuyla ilgili olarak şunları söyledi: "Benim gençliğimde biz çok kavga ettik. Ama o yıllarda kavga da etsek, mesela Filistin konusu olduğunda aynı düşünürdük; dışarıya karşı bir olurduk. Unuturduk içerideki kavgaları. İşte son yıllarda gelişen bir olay var. Belki farkında değilsiniz ama dış politika ile ilgili bir şey oldu mu herkes değişik düşünüyor. O eski birlik dağıldı, gitti. Şimdi insanların bakışlarından hangi partiye oy verdiklerini anlıyoruz. Biz bu topraklarda çok uzun süreler daha dış politika konuşacağız. Bu Ortadoğu'da yaşanan olaylar var ya bu olayları en az 30 yıl daha konuşacağız."

"İsrail özür dilemedi!"

Konuşmasının sonlarına doğru İsrail'in Mavi Marmara baskınına da değinen İnce, İsrail'in hâlâ özür dilemediğini söyleyerek sözlerine şöyle devam etti: "Mavi Marmara olayında vatandaşlarımız öldürüldü. İsrail'e dedik ki 'Özür dileyeceksin. Tazminat ödeyeceksin. Kasten yaptığını kabul edeceksin.' İsrail özür dilemi mi? Hayır."

Olayın iç yüzünün farklı olduğunu iddia eden İnce, "O olay nasıl olmuş, anlatacağım size. Obama ile İsrail yetkilisi yanyana oturuyorlarmış. Erdoğan ile konuşurken Obama, 'Bak İsraili senden özür dileyecek' demiş. İsraili bizimkine telefon açmış. Telefon kaydını televizyonlarda gören var mı? Dünya diploması tarihinde böyle bir özür var mı? 'One minute' İngilizcesi ile bunu nasıl anladı? Böyle bir özür yok!" diye konuştu.

Türkiye ve etrafının dünyanın en zor coğrafyası olduğu vurgusunu yapan İnce, "İnsanlığın bilinen tarihi 5 bin yıl. Bilinen savaşların çoğunluğuna bakalım. İşte Ortadoğu, Anadolu, Kafkasya. Bizim topraklarımızın her zaman yüzde 10 hain kontenjanı vardır. Ama son yıllarda bu biraz arttı" dedi.

"Selfie" izdihamı!

Söyleşi sonunda Prof. Dr. Hasan Cicioğlu tarafından Muharrem İnce'ye teşekkür plaketi takdim edildi ve hatıra fotoğrafı çekildi. Çıkışta ise etrafı öğrencilerle sarılan İnce bütün öğrencilerle tek tek "selfie" çekti.

Kıbrıs'ta kamuoyunun gündemini uzun süredir meşgul eden ezan tartışmasının taraflarına sorduk: Kampanyalarınızla elde etmek istediğiniz nedir?

KKTC'de ezan tartışması

Mustafa Baflı - Aybeniz Küzeci

Kıbrıs'ta ezan susturulsun mu, susturulmasın mı? Avukat Feza Güzeloğlu, bir süre önce başlattığı "KKTC'de Ezan Susturulsun" kampanyasıyla ada gündemine oturdu; bunun üzerine bir başka grup da "KKTC'de Ezan Susturulamaz" diye bir karşı kampanya başlattı. Medyanın gündemini bir süredir meşgul eden ezan tartışmasına Gündem Gazetesi olarak biz de el attık ve bu sayımızda her iki tarafla da görüştük.

İlk olarak Feza Güzeloğlu ile konuştuk. Talebi neydi? Ezan sesinin kısılmasını mı istiyordu, yoksa ezanın tamamen kaldırılmasını mı? Feza Güzeloğlu'nun sorumuza yanıtı, "Hoparlörlerin kalkmasını istiyorum" oldu. Kampanyasına olumlu da olumsuz da tepkiler aldığını ifade eden Güzeloğlu, olumlu tepkilerin yüzde 99'unun "gerçek Kıbrıslı Türklerden", tehdit ve küfürlerin ise Türkiye kökenli vatandaşlardan geldiğini söylüyordu. Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarına karşı bir düşmanlığının olmadığını vurgulayan

Güzeloğlu, "Çok sevdiğim, değer verdiğim Türkiye kökenli arkadaşlarım var" diyordu. "KKTC'de Ezan Susturulamaz" kampanyasını başlatan İbrahim Davran ise, amaçlarının Güzeloğlu'nun kampanyasına karşı bir kampanya organize etmek olmadığını söylüyordu. Amaçlarının Kıbrıs kökenlilerin dinden uzak olduğu yönünde Türk medyasında yer alan yorumların doğru olmadığını göstermek olduğunu söyleyen Davran, Güzeloğlu'nun kampanyasına sadece 10 kişi destek verirken, kendi kampanyalarına üç bine yakın kişiden destek geldiğini savundu. Davran, "Kampanyamız 350 bin kişiye dolaylı yoldan ulaştı. Kampanya süresince eylem yapılmasını ve sokağa çıkılmasını söyleyen oldu. Buna karşı biz de kışkırtıcılıktan uzak, yasalar çerçevesinde dinini özgürce yaşama hakkında dil uzatanların hüküm giymesini taraftarıydık ve basın açıklamamızı sosyal medya üzerinden yapıp, herhangi bir eylem ve toplanmanın olmayacağını net bir şekilde belirttik" diye konuştu.

Türk Basın Konseyi Başkanı Pınar Türenç: “Kıbrıs’taki basın özgürlüğüne imreniyorum”

Türk Basın Konseyi Başkanı Pınar Türenç, Kıbrıs Türk Basın Konseyi’nin 14 Kasım’da Girne’de düzenlediği “Basında Etik ve Basın Özgürlüğü” konulu panelde, KKTC’nin basın özgürlüğü konusunda Türkiye’nin çok ilerisinde olduğunu söyledi.

Aybeniz Küzeci

Türk Basın Konseyi Başkanı Türenç, basın özgürlüğü alanında KKTC’nin Türkiye’nin çok üzerinde olduğunu söyledi. KKTC’nin dünya genelinde 94’üncü sırada, Türkiye’nin ise 154’üncü sırada bulunduğunu kaydeden Türenç, “Türkiye’nin 154’üncü sırada bulunmasını kabul edemiyoruz. Çok daha iyisine layık olduğumuzu ve hak ettiğimizi biliyoruz” dedi. Pınar Türenç, Türkiye’deki gazetecilerin çalışma koşullarının giderek zorlaştığını, sansür ile oto sansür kısıncı altında büyük sıkıntı içinde olduğunu söyledi. Türkiye’de yaklaşık 15 televizyon ve gazetenin, devletin resepsiyon ve toplantılarını izlememek üzere yasaklı olduğunu kaydeden Pınar Türenç, Türk basınının sansür ve oto sansürün kısıncı altında bulunduğunu savundu.

Aker: “KKTC’de basın özgür”

Aynı panelde konuşan Kıbrıs Türk Basın Konseyi Başkanı Şule Aker de, adada basın üzerinde baskı bulunmadığını ve basının özgür olduğunu savundu. “Allaha çok şükür, burada kimse söylediği ifade, yaptığı program veya yazısından dolayı mahkûm olmuyor ve tehdit edilmiyor, işinden atılmıyor, çünkü KKTC’de her türlü fikri dile getiren bir medya var” diyen Aker, özellikle yazılı basında her türlü fikrin rahatça ifade edilebildiğini söyledi. Demokratik ülkelerde özgür bir basının olmasının büyük önem taşıdığını ifade eden Şule Aker, söz konusu ülkelerde hükümet ile muhalefet kanadını denetleyecek basın ve sivil toplum kuruluşları bulunduğunu belirtti. Politik kesimlerin üzerinde basın ile sivil toplum örgüt kontrolü, eleştirisi bulunmadığı takdirde, bu kesimlerin her şeyi kolay ve rahatça yapabileceklerini kaydeden Aker, bu kapsamda demokrasilerde basın ile basın özgürlüğünün büyük önemi bulunduğunu vurguladı. Medyaya da sorumluluk düştüğünü ifade eden Şule Aker, bu kapsamda televizyon ve radyo gibi geniş kitlelere hitap eden yayın kuruluşlarından yapılan yayınların kültürü oluşturduğu konusunun altını çizdi. Sorumsuz veya medya etiği dışında davranan medya mensuplarının toplumun kültürüne, hatta geleceğine karşı suç işlediklerini belirten Aker, bu kapsamda medya mensuplarının bilinçli olmaları gerektiğini kaydetti.

Cemal: “KKTC’de çok sesliliğe önem veriliyor”

Kıbrıs Türk Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Akay Cemal da yaptığı konuşmada, Kıbrıs adasına bütün olarak bakıldığında basın özgürlüğü konusunda Kıbrıslı Türklerin, Rumlardan epey ileri düzeyde bulunduğu ifade ederek, Türk Basın Konseyi Başkanı Pınar Türenç’in yaptığı konuşmada çizdiği karamsar tablonun kendilerini derinden yaraladığını belirtti. Yaklaşık bir milyon nüfusu bulunan Rum kesiminde günlük 5-6 gazete yayınlanırken, KKTC’de teknoloji altyapısı yüksek 15 tabloid türü gazete basıldığına işaret etti. Basın özgürlüğü konusunda gazetelerde yelpazenin tüm kanatlarını kapsayan fikir, düşünce ve yazıların yayımlandığını ifade eden Cemal, özgür basının insanlara rahat nefes aldırın özgür medyanın aynı zamanda gündemi de belirlediğini vurguladı. Bu durumun siyasilerin hayata geçirmek istediği bazı projelerin hayata geçmesini de önleyebildiğini belirten Akay Cemal, gelişmelerin bu tür şekil almasına ülke ölçeğinin de söz konusu olabileceğini kaydetti. Akay Cemal, ülkenin birtakım sorunları olmasına rağmen KKTC’de çok seslilik ve basın özgürlüğüne önem verildiğini vurguladı.

Yaklaşık üç saat süren panelde, Türkiye Basın Konseyi 2. Başkanı Murat Önok, TBMM Eski Başkanı Hüsamettin Cindoruk, KKTC Yüksek Mahkeme Emekli Başkanı Taner Erginel ve Araştırmacı Gazeteci Yazar Osman Güvenir de birer konuşma yaptı.

Önok: “Türkiye, AIHM tarihinde ifade özgürlüğünü en çok ihlal eden ülke”

Türkiye Basın Konseyi 2. Başkanı Murat Önok, Türkiye’nin 2014 yılı itibarıyla, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nin tarihinde, ifade özgürlüğünü en çok ihlal eden devlet konumunda olduğunu söyledi. Önok, “İnsan Hakları Örgütü Freedom House’un 2014 Basın Özgürlükleri Raporu’nda ilk kez “özgür olmayan ülkeler” kategorisine düştük ve 134. sırayı Libya ve Güney Sudan gibi devletlerle paylaşmaktayız. Sınır Tanımayan Gazeteciler’in 2014 raporunda, 180 devlet arasında, tarihimizin en kötü sıralaması olan 154. sıradayız” diye

Türk Basın Konseyi Başkanı Pınar Türenç (sağda) ile Kıbrıs Türk Basın Konseyi Başkanı Şule Aker, Kıbrıs ve Türkiye’deki basın özgürlüğünü değerlendirdiler

Kıbrıs Türk Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Akay Cemal

TBMM Eski Başkanı Hüsamettin Cindoruk

konuştu. Türkiye’de kaç gazetecinin tutuklu olduğu konusundaki rakamların tartışmalı olduğunu söyleyen Önok, “Bununla birlikte, bu konuda dünyada ilk sırada olduğumuz konusunda yabancı basında düzenli olarak haberler yer almakta” dedi. TBMM Eski Başkanı Hüsamettin Cindoruk, demokratik devlet ve hükümetin önemine vurgu yaparken, KKTC Yüksek Mahkeme Emekli Başkanı Taner Erginel de, sanıkların yargılama sürecinde tutuklu kalmalarını eleştirdi. Erginel, “Dünyamız tutuklu yargılamayı tamamen ortadan kaldırıp çağ dışı bir anı haline getirme çabası içindedir. Birçok hukukçu bu ideale erişmek için mücadele etmeyi görev saymaktadır. Türkiye’de ise tutuklu yargılamanın sıradan

normal bir yargı süreci olduğu zannediliyor. Türkiye’de tutuklu yargılanan gazeteciler ile diğer sanıkların çektikleri acıların temelinde bu yanlış görüşün yattığı anlaşılmaktadır. Sanıkların yargılandıkları süreç içinde tutuklu kalması birçok kişinin gereksiz yere acı çekmesine neden olduğu gibi mahkemelerin adil karar vermesini de engellemektedir” dedi. Araştırmacı gazeteci yazar Osman Güvenir ise, gazetecilere yönelik cinayetlere değindiği konuşmasında, “Kıbrıs Türkünün basın hayatında bazı cinayetler olmuştur. Yayınlanan gazete veya yazılar nedeniyle adeta fikirlere kurşunlar sıkılmış ve o türdeki kişiler basın tarihine ‘basın şehidi’ olarak geçmiştir. Türkiye basın hayatında da bu benzer cinayetler olmuştur” dedi.

Efsanevi gazeteci Ben Bradlee 93 yaşında hayatını kaybetti

Zehra Bilgiç

Basın tarihine geçen ABD’li gazeteci Ben Bradlee, 93 yaşında hayatını kaybetti. Bradlee, 1970’li yıllarda Başkan Richard Nixon’ın istifa etmesiyle sonuçlanan siyasi skandal Watergate’i ortaya çıkaran ‘The Washington Post’ gazetesinin genel yayın yönetmenliğini yapmıştı. Gazete, bu haberdan dolayı Pulitzer Ödülü’ne layık görülmüştü. Ünlü gazetecinin Watergate Skandalı’ndaki rolü, “Başkan’ın Bütün Adamları” (All the President’s Men) adlı filmde de anlatılmıştır. Geçtiğimiz sene ABD Başkanı Barack Obama’nın Özgürlük Madalyası verdiği Bradlee’nin yaşlılık ve doğal nedenlerle öldüğü bildirildi.

Ben Bradlee kimdir?

Benjamin Crowninshield Ben Bradlee 26 Ağustos 1921’de Boston’da doğdu. Harvard Üniversitesi’nde eğitim gördü. Gazeteciliğe Washington Post gazetesi ve Newsweek dergisinde muhabir olarak başladı. 1968 - 1991 yılları arasında Washington Post’un genel yayın yönetmenliğini yaptı. Bu görevinden ayrıldıktan sonra da gazete başkan vekili olarak hizmet vermeye devam etti. Bradlee’nin “Kennedy” ve “A Good Life” isimli iki kitabı bulunuyor.

Ünlü gazeteci, kariyerine Washington Post gazetesi ve Newsweek dergisinde muhabir olarak başladı

Bombalar, oyunca

Her dönemde olduğu gibi yaşanan savaşların en ağır faturasını kadınlar ve çocuklar ödüyor.

Kobanili aileler çadırdan evler, tarlaları besleyen suların çeşmeler yaptılar

Savaş öyküleri onlardan bahsetmese de savaşın acılarını onlar da yaşıyorlar. Bir gün evlerini, arkadaşlarını ve oyuncaklarını geride bırakıp annelerinin kucağında bir bilinmeyene doğru yola çıktılar.

Akın Bodur, Hatay

Bisikletleri, bebekleri, topları ve çeşitli arabalardan oluşan oyuncakları da, evleri gibi bombaların altında kalıp, parçalandı. Savaşın yaşattığı acıyı kadınlar gibi en çok çocuklar çekmeyi sürdürüyor. Kobani'nin kırsalında Arapça ve Kürtçe sözcüklerle oyun oynayan Suriyeli çocuklar, savaşın yaktığı acı ve ateşle Türkiye'ye gelince, belki de hiç bilmedikleri Türkçe'yle karşılaştı. Bombalar, sadece aileleri ve arkadaşlıklarını parçalamadı; miniklerin tek eğlencesi, hatta mutluluk kaynağını oluşturan oyuncakları da enkaz altında kaldı.

6 yaşındaki Leyla Osman, 7 yaşındaki Feridun Mustafa ve 11 yaşındaki Emine Bozan da oyuncakları enkaz altında kalanlardan. Suriye'de düşen her bomba, sıkılan her kurşun, onları sadece daha iyi bir yaşamdan etmedi; eğitimden, sağlıktan ve umuttan da uzaklaştırdı; bilenmez bir geleceğe sürüklendi.

Kobani'den gelenlere 'kamp yok'

Ayn al Arab bölgesi olarak bilinen ve Suriyeli Kürtlerin özerklik ilan ettiği üç kantondan en küçüğünü oluşturan Kobani bölgesinden Türkiye'ye gelen, çoğunluğunu çocuk ve kadınların oluşturduğu 560 kişi, Şanlıurfa'nın Suruç ilçesinde barınacak ve çalışabilecek yer bulamayınca, Amik Ovası'nda ırgatlık yapmak için Hatay'a geldi.

Türkiye'ye sığınan 1,6 milyon Suriyelinin sadece 221 bini, Başbakanlığa bağlı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı'nın, Hatay, Adana, Adıyaman, Gaziantep, Kahramanmaraş, Kilis, Malatya, Osmaniye, Mardin ve Şanlıurfa'da kurduğu 22 kampta kalıyor. Türkiye, Kobani'den gelen 200 bin sığınmacıyı ise yerleştirecek kamp bulamadı. Barınacak yeri olmayan ve Türkiye'de akrabası bulunmayan mülteciler de Hatay'ın Kırıkhan ilçesinin

Karadurmuşlu mahallesinde olduğu gibi, buldukları brandalarla kendilerine çadırdan ev yaptılar.

Öğretmen olmak istiyordu

Kobanililer, Amik Ovası'nın ortasında, tarlaları bölen ve neredeyse çöplüğe dönüşen sulama kanalları arasındaki 22 metre genişliğinde, kilometrelerce uzunluğundaki alanın bir bölümünde yaşam alanı oluşturdu. Çadırdan evler, tarlaları besleyen suların çeşmeler yaptılar. Yağmur ve rüzgârın bezden çadırı deldiği, kirliliğin binlerce sineği barındırdığı alanda sağlıklı olmaya çalışsalar da, her gün birilerinin hasta olduğu Kobanili mülteciler, hekim ve ilaca da yeterince ulaşamıyor. Kanına karışan mikroplarla, bezden evinde sağlıklı olmayı bekleyen üçüncü sınıf öğrencisi 11 yaşındaki Emine Bozan, öğretmen olmayı hedeflerken, şimdi adımlarını belirsizliğe atıyor. Hedefleri olan ama geldiği Türkiye'de eğitime devam edemeyen Emine, "Memleketimde, okula gitmediğim zamanlarda arkadaşlarımla oynuyordum, ev işlerine yardım ediyordum. İlkokul öğretmeni olmak istiyordum. Şimdi de istiyorum, ama 'inşallah' diyorum. Umudum var. Yeniden memleketime (Kobani'ye) döneceğiz ve okulumuza devam edeceğim" diye konuşuyor.

6 yaşındaki Leyla Osman ise köyünde arkadaşlarıyla bisiklete binip, top ve bebekle oynarken, şimdi oyuncaklarının yerini taş ve toprak aldı. Minik Leyla, "Burada hiç oyuncağım yok" diyor. 7 yaşındaki Feridun Mustafa da memleketinde oyuncaklarını bırakanlar arasında. "Gittiğinde oyuncakların orada olacak mı?" diye sorduğumuz Feridun, kafasıyla 'hayır' işareti yapıyor ve ekliyor: "Evimiz bombalandı. Oyuncaklar da evdeydi."

Kobani'nin Honik köyünden Türkiye'ye sığınmacı olarak gelen ev kadını Azize Muhammed (25), "İŞİD insanları kesiyor diye korkumuzdan kaçıp geldik. Ve çok sefil olduk. Burada insanlar bize yardım ediyor, ama savaş bitince köyümüze dönmek istiyoruz" diyor.

Savaşın mağdurlarından Hanım Osa (40) da "Malımız, mülkümüz, her şeyimiz orada kaldı. Burada hiçbir şeyimiz yok. İŞİD gidince geri döneceğiz" diye konuşuyor.

İmkânsızlıklar içerisinde yaşam savaşını sürdüren yüzlerce aile, rutin hayata da devam etmeye çalışıyor.

Binlerce sineği barındıran alanda çocuklar, hastalıklarla boğuşuyor

Kobani'de da parçaladı

Suriye'deki savaş ve IŞİD'in saldırısı Kobanili aileleri soğuk kış aylarında çadırda yaşamaya mahkum etti. Yoksulluk, çaresizlik ve imkânsızlık geniş Suriyeli aileleri tek gözlü çadırlarda barınmaya zorunlu kıldı

'Biz hiç çadırda yaşamadık'

Memleketi olan Hanile köyünde, bir şey ihtiyacı olmadan yaşamlarını sürdürdüklerini anlatan Emine İbo (60) ise şunları söylüyor: "Köyümde evimiz vardı. Evim, eşyalarım, yiyeceklerimiz, tarlamız, bahçemiz... Biz hiç böyle çadırda oturmadık. Çadırda hiç yaşamadık, ama şimdi mecburuz. Savaş bitsin, evime döneceğim. Bombalanmış olsa da oraya geri döneceğim."

Kentara köyünde 200 dönüm tarlası, zeytinlik bahçesi, hayvanları olduğunu ve savaşla birlikte hepsini bırakıp, geldiğini belirten Mustafa Abdo (60) da "Biz böyle yaşama alışkın değiliz. Şimdilik burada kalmak zorundayız, ama IŞİD çekilince köyümüze dönmek istiyoruz" diye konuşuyor.

Kobanili Kemal Hammi de, Hatay Yardımlaşma Derneği'nin (HAYAD) Gültepe mahallesinde kurduğu çadırda yaşayan 169 kişiden biri. 150 dönüm tarla, iki traktör, ambarlardaki buğday ve arpa ile 63 yıllık emeğiyle kurduğu düzeni, yüz binlerce insan gibi geride bırakanlar arasında Hammi. "Malmızı, her şeyimizi geride bıraktık. Birikimlerimizi, düzenli yaşamımızı orada bıraktık. IŞİD, Kobani bölgesini bir yıl önce kuşatmıştı, ama saldırı yapmadı. Kuşatma sırasında korktuk, ama 'saldırı olmaz' diye düşündük. Aksini düşünsük de ne olacak ki? 150 dönüm tarlayı ve her şeyi bırakıp, gelmek kolay mı? Saldırı olunca kaçıp, geldik" diyor.

Dernekten sığınmacılara katkı

Kırıkhan'da bulunan HAYAD Başkanı Rahmi Varlı ise, Uluslararası Göç Örgütü, İslam

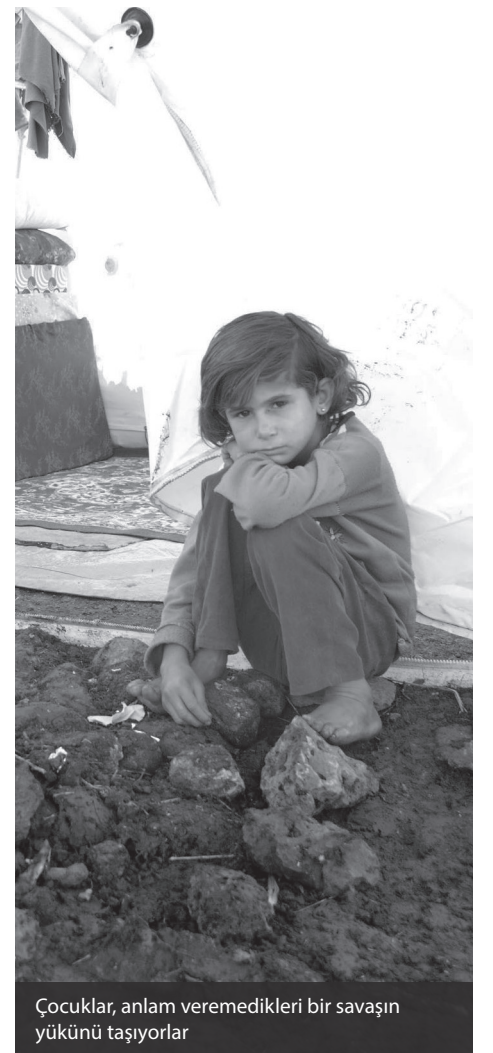
Toplumu Milli Görüş, Almanya Hasena Derneği, Suudi Arabistan dernekleri ile Amerikan Suriyeliler derneklerinden aldıkları yardımları Suriyeli mültecilere dağıttıklarını belirterek, "Üç yılda 100 bin Suriyeli sığınmacıya katkı sunduk. 200 bin çadır, 50 bin yatak dağıtıldı. Her gün 5 bin ekmeğe dağıtım yaptık. Sağlık, ilaç, ambulans ve cenaze araçlarını ücretsiz sunduk. Çok şey yaptığımızı zannetmiyorum, ama bunları yaparken insanlığımızı hissettik" diyor. Varlı, Kobani'den Kırıkhan'a gelen ve üç ayrı köyde kalan 560 Suriyeliye sağlık ve ilaç hizmeti verdiklerini, soba, yatak, battaniye

ve kömür ihtiyaçlarını da karşılayacaklarını söylüyor.

'Özgürlük' için başladığı savunulan, milyonlarca insanı mülteci olmaya zorlayan 'Arap Baharı', yüzbinlerin ölümüne ve sakat kalmasına yol açtı. Savaş, Rojava (Ayn al Arab) bölgesine sıçrayınca, 200 bin Kobanili canlarını kurtarmak adına evlerinden bahçelerinden vazgeçtiler. Geriye bakamıyorlar artık; geleceği de göremiyorlar. Diller farklı söylese de, gözler ve mimikler bunları ifade ediyor. Nefes almak, az da olsa karınlarını doyurmak yaşamaksa, onlar da yaşıyor...

Kobanili mülteciler, memleketlerine geri dönme umuduyla yaşamlarını sürdürüyorlar

Çocuklar, anlam veremedikleri bir savaşın yükünü taşıyorlar

'Gülperi Abla'nın sihirli değneği

Gülperi Medi (sağdan ikinci), sihirli değneğiyle dokunduğu yeri güzelleştiriyor

Alican İşler

Gülperi Medi 7 Ekim 1975 tarihinde Kıbrıs'ta dünyaya geldi. Doğduğu gün Ramazan Bayramı'nın ikinci günüydü. Ailenin ilk ve tek çocuğuydu. Doğumundan iki ay sonra babasını kaybetti. Üç aylıkken annesi evi terk etti. Kendisini 15 yaşına kadar babaannesi büyüttü. Orta okulu bitirdiği günün ertesinde hiç tanımadığı bir insanla nişandırıldı. Nişanlandığı kişi ile bir süre sonra evlendi ve bu evlilik 20 yıl sürdü. Bu evlilikten üç kız çocuğu dünyaya getirdi. İlk evlendiğinde köyde yaşamını sürdürdü. Tarım ve büyükbaş hayvancılıkla uğraştı. 20 yıllık evlilik hayatı

sona erince Gazimağusa'ya taşındı. Eşinden ayrılmasının ardından üç yıl boyunca hayat mücadelesi verdi. Önce bir süpermarkette, ardından da pizzacıda çalışarak geçimini sağladı. Kızı Teslime'nin desteği ile ayakta durdu.

İletişim Fakültesi ile tanışma

DAÜ İletişim Fakültesi'ne kurulacak olan kantin için yapılacak ihaleyi duyana kadar, fakülte ile hiç alakası yoktu. İhaleye katıldı ve çay ocağının işletmeciliğini aldı. İşine başlar başlamaz İletişim Fakültesi'nin diğer fakültelerden çok farklı olduğunu gördü. Fakülte dekanı ve

öğretim görevlilerinin sıcakkanlılığı kendisini etkiledi. Bu sayede işine daha fazla sarıldı. Sonraki dönemde çay ocağını alt kata taşıdı; ardından da bahçeye bir pencere açtı. İletişim Fakültesi'nin Media Cafe'si böyle doğdu. Bu mekânda her şey doğal; burada sıcak bir aile ortamı var. İlk başlarda birkaç tane isim önerisi olduğunu anlatıyor. Öğretim görevlileri ve öğrencilerle yapılan fikir alışverişi sonucunda İletişim Fakültesi'ne yakışır bir isim olan Media Cafe ismi üzerinde karar kılar.

Hiçbir zaman gaddar bir patron olmak istemedim.

Bu yaşına kadar işçi olarak geldiği için hiçbir zaman işçiyi ezen bir patron olmak istemediğini anlatıyor. Az bir zaman öncesine kadar elektrik faturasını nasıl ödeyeceğini düşünürken şu anda beş tane çalışanı var. Bunda en büyük pay sahibinin ise eşi İsmet Bey'in olduğunu söylüyor. Eşinin işletme ruhunun, kendisinin el becerisiyle birleştiğini ve bu mekânın ortaya çıktığını söylüyor. Yeniliklere açık ve sürekli gelişen bir mekân olan Media Cafe'nin, gelecekte de bu özelliğini devam ettireceğini ifade ediyor.

"Öğrenci sadece para kasası olarak görülmemeli"

"Öğrenciye her zaman kaliteyi, güzeli ve rahat ortamı vermeye çalıştık" diyor ve ekliyor: "Öğrenci sadece para kasası olarak görülmemeli. Üniversitedeki bütün işletmeciler olarak onlara saygı ve sevgi ile yaklaşmalıyız. Onları her zaman desteklemeliyiz ve arkalarında durmalıyız ki mezun olup evlerine döndüklerinde bizleri güzel hatırlasınlar ve çevrelerindekiilere tavsiyelerde bulunarak buraya öğrenci göndersinler. Öğrencilerle oturup sohbet etmek, dertlerini dinlemek ve her yönden yardımda bulunmak taraftarındayız. Onların samimi olmalarını seviyoruz. Öğrencileri mutlu gördükçe bizler daha mutlu oluyoruz"

Model uçak tasarlayıp üretti

DAÜ Haber

Doğu Akdeniz Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, Makine Mühendisliği Bölümü son sınıf öğrencisi Bashar Sharqawi bitirme projesi kapsamında model uçak tasarımı ve imalatını gerçekleştirdi. Mühendislik Fakültesi, Makine Mühendisliği öğretim görevlisi ve bitirme projesi ders danışmanı Cafer Kızıllors bitirme projesi olarak tasarlanan söz konusu model uçağın tamamen bölüm imkanları kullanılarak imal edildiğini belirterek uçağın öğrencinin tamamen kendi fikri olarak tasarlandığını belirtti.

Söz konusu tasarlanan model uçağın yangınla mücadele amacı ile geliştirilen bir ürün olduğunun altını çizen Kızıllors, modelin başarılı bir model olduğuna inandığını belirtti. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Hava Sporları Federasyonu'ndan model uçağı uçurmak için yardım aldıklarını aktaran Kızıllors, modelin başarı ile uçurulduğunu da aktardı. Kızıllors, projenin gerçekleşmesinde emeği geçen herkese teşekkürlerini ilettili. Proje sahibi Sharqawi ise proje üzerinde iki yıl çalıştığını belirterek uçağın 40 dakika sürekli uçuş yapabildiğini ve 400 kilometre hıza ulaşabildiğini vurguladı. Pilot uçağın 1 kilogram yük taşıyabildiğini ve yüksek kaliteli mini kameralarla kesintisiz görüntü ve ses kaydı yapabildiğini de ekleyen Sharqawi, uçağın yaklaşık 2 kilogram ağırlığında olduğunu ve çevre dostu bir yapıya sahip olduğunu bildirdi.

Gündem

ALO GÜNDEM

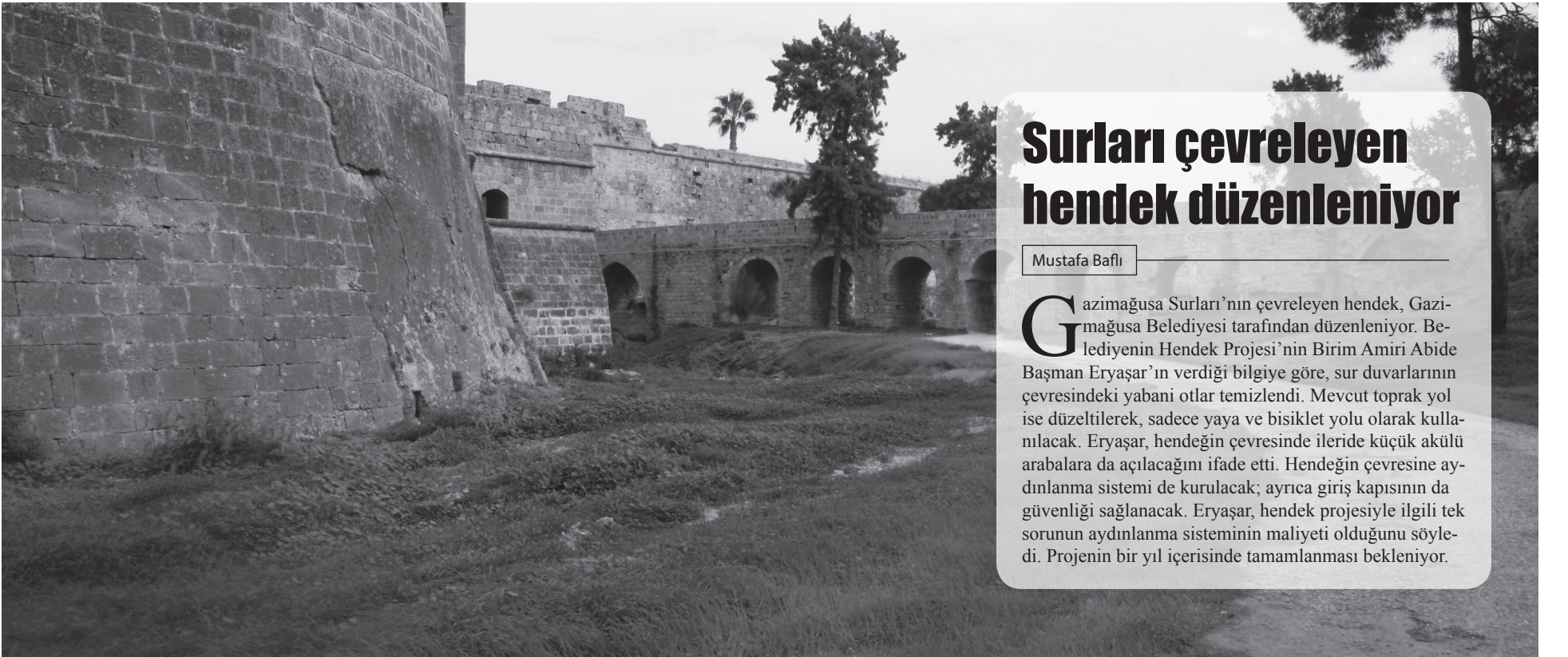
Doğu Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi Öğrenci Uygulama Gazetesi

✉ gundem@emu.edu.tr

Gündem'de kalın...

☎ 0392 630 2570

facebook.com/daugundem

Surları çevreleyen hendek düzenleniyor

Mustafa Bafı

Gazimağusa Surları'nın çevreleyen hendek, Gazimağusa Belediyesi tarafından düzenleniyor. Belediyenin Hendek Projesi'nin Birim Amiri Abide Başman Eryaşar'ın verdiği bilgiye göre, sur duvarlarının çevresindeki yabancı otlar temizlendi. Mevcut toprak yol ise düzeltilerek, sadece yaya ve bisiklet yolu olarak kullanılacak. Eryaşar, hendeğin çevresinde ileride küçük akülü arabalara da açılacağını ifade etti. Hendeğin çevresine aydınlanma sistemi de kurulacak; ayrıca giriş kapısının da güvenliği sağlanacak. Eryaşar, hendek projesiyle ilgili tek sorunun aydınlanma sisteminin maliyeti olduğunu söyledi. Projenin bir yıl içerisinde tamamlanması bekleniyor.

Fotoğraf: Mustafa Batıbeniz

Artık Gazimağusa'nın da bir hayvan barınağı var

Sultan Emre

Gazimağusa Belediyesi tarafından bütçelendirilen Hayvan Barınağı ve Rehabilitasyon Merkezi 'geçici' kısmı belediyenin katı atık depolama alanında tamamlandı. Barınakta 100'e yakın, her cinsten köpek bulunuyor. Barınak, dişi, erkek ve yavru köpekler bölümü olmak üzere üç bölüme ayrılmış ve üstü kısmen kapatılmış durumda. Burada bulunan köpekler, 'asıl' barınağın yapımı bitince oraya götürülecekler. Belediye çalışanlarının verdiği bilgiye göre asıl barınak şimdikinden daha büyük. O da arıtma tesisi yerleşkesi içinde yer alacak. Barınaktaki köpekler arasında doğum yapmış köpekler de var. Onlar, yavrularıyla birlikte diğerlerinden ayrı yerde barındırılıyor. Köpeklerin sağlık kontrolleri, belediyeye bağlı veterinerler tarafından yapılıyor. Düzenli aşılama ve ilaç takviyeleri ile sağlıkları kontrol altında tutuluyor. Yiyecek ihtiyaçları da belediye tarafından ayrılan bir fonla karşılanıyor. İngiliz uyruklu gönüllü birkaç kadın da her sabah barınağa gelerek çeşitli restoranlardan temin ettikleri yiyecekleri barınağa bırakıyor, barınağı temizliyor, köpeklerin herhangi bir sağlık problemi varsa onları ilgili veterinerine götürüp tedavi ettiriyorlar.

'Satın almayın, barınaktan sahiplenin'

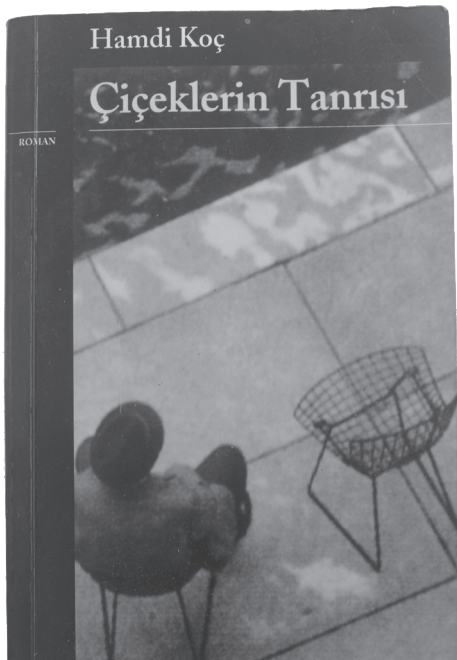
Barınakla ilgili bilgi veren barınak görevlisi Süleyman Altunel, köpek almak isteyenlerin pet shop'lar yerine barınağa gelerek buradan köpek sahiplenmesinin daha güzel ve yararlı olacağı vurgusunu yaptı. "Neticede pet shop'tan alınan köpeklerin bir kısmı da yine sokağa bırakılıyor, bunun bir anlamı yok ki" ifadelerini kullanan Altunel, kişilerin barınağa gelerek istedikleri köpeği sahiplenebileceklerini ancak bunun bir prosedürü olduğunu belirtti. Söz konusu prosedüre göre, kişi barınağa giderek istediği köpeği, yetkili görevliyle birlikte belediyeye bağlı veterinerine götürüyor. Köpeğin kontrolleri –gerekirse aşısı- yapıldıktan sonra kimliği çıkartılıyor ve sahiplenilmiş oluyor. Altunel, barınağın yapılmasına karşın hâlâ sokaklarda, özellikle de halk arasında Salamis Yolu olarak bilinen İsmet İnönü Bulvarı'nda, sürü halinde gezinen başıboş köpeklerin bulunduğu hatırlatıldığında, yeni yapılacak olan barınağın tamamlanmasının ardından köpeklerin belediye ekiplerince toplanarak barınağa götürüleceğini söyledi.

Gazimağusa Belediyesi'nin açtığı barınakta, dişi ve erkek köpekler ayrı bölümlerde tutuluyor

"Çiçeklerin Tanrısı": Platonik bir aşkın naif hikâyesi

Deniz Doğançay

Hamdi Koç'un "Çiçeklerin Tanrısı" kitabının ana karakterinin ismi Nadir. Varlığından zevk aldığı bir serası var ve çiçeklerle arası iyi. Nadir, hafiften alkol, daha çoksa duygusal problem bağımlısı. Yıllar evvel aşık olduğu kadının özleminde, kavuşmamak üzerine kurulu platonikleşmiş bir ilişkinin gölgesinde yaşamış tam on yıl. Eski bir şair. Cümlelerinin etkileyici olmasının sebebi de bu olsa gerek. "Lale"- on yıl evvelin gölgesi diyelim ona- ise vurdumduymaz, başına buyruk, tehlikeli biraz da. Zaten bir uğrayıp çıkıyor Nadir'in de, okuyucunun da hayatından. Arada bir, 'ben buradayım', demelerini saymazsak. Ancak Lale'nin etkisini Nadir'in kadınlara yaklaşımında görebiliyoruz. Aygen ise üçüncü karakter. Kitapta baskın olan. MS hastası. Ölüme yürüyor her gün adım adım. Lale'nin annesi. Güzel bir kadın ki Lale'ye çok benziyor yüzü ama Lale'nin tehlikeli havası onda yok. En azından Nadir ile ilişkisinde, daha yumuşak notaların kadını.

Nadir'in hayatına girdiği andan itibaren, onu etkisine almasının sebebi de bu herhalde. Tüm kitap Nadir'in kendisi ile konuşmasından, iç sesinden ibaret. Fonda sürekli Bach duyulabilir, çiçeklerinin kokusunu, rengini her an yakalayabilirsiniz hislerinde. Kitabı okumanın güzel tarafı da bu. Kendi ön yargıları, kaygıları, hayata yaklaşımı ve hepsinin sürekli çöküp yeniden inşası... Herhangi birisi işte... Kelime araları önemli, zira sürekli bir iç çatışma hali mevcut. Özlemini ve aşkını, kırgınlığını ve sevincini kelimelerin huysuzluğu ile ifade ediyor. Herhangi bir kafa karışıklığı değil bu... Neyi, nereye ilhistireceğini bilmemenin çarpık gerginliği.

Saplantılı bir aşk

Kitabın içerisindeki "aşk" hali her anlamıyla saplantılı. Yumuşak ezgilerle örülü mazoşist bir varoluş. Bu ise en duygusal noktalarda bile göze çarpan fetişist bir hal yaratıyor. Bu duygusal izdüşüm olaylarda yankılanan ebedi bir hüzne gebe. Elbette rahatsız edici bazı kısımlar

da yok değil ama suçu Nadir'e atmayacağım. Kitap ekonomik kaygısı olmayan bir karakterle ilerliyor ve biraz eril bir kitap... Aygen ile ilişkisi sırasında biraz sembolik de olsa görüyoruz bunu. Kadın her gün daha da güçsüzleşirken Nadir hayatta tutmaya çalışıyor onu. Güçlü kadına sunamadığı her şeyi gün be gün ölüyor olan bir kadına sunuyor. Bu okurken rahatsız etmiyor, zira kafasından geçen şeyler ne absürt ne de yaşadığımız topluma uzak. Yazarın "Melekler Erkek Olur" kitabıyla karşılaştırıldığında "Çiçeklerin Tanrısı" çok daha yumuşak hatlı bir "erkeklik" algısına sahip. Kitabın ilk bölümünden bir alıntı yapmadan yazıyı bitiremezdim. Bırakalım da kelimeler kendi kendilerini anlatsınlar...

"...hızla ıslantıyordum. Deniz feneri ya da deniz feneri gibi görünen şey daha uzakta ve daha güçsüz görünüyordu. Belki sis, pus, zehirli gazlar, sokak arası sobalarının dumanı, gece çiçeklerinin tozları, ölümlerin külleri havayı kalınlaştırmıştı da ondan."

Mizah sanatçısı Recep Demirkaynak: “İslamî stand-upçı yoktur, Müslüman stand-upçı vardır”

O kendisini “Kimse beni tanımaz ama herkes de beni tanı” diye tarif ediyor. Dünyanın birçok yerinde binlerce insana gösteri yaptığını, herkesin “Recep Demirkaynak” ismini anımsadığını ancak kimsenin kendisini ‘şöhret’ olarak tanımadığını söylüyor.

Narin Demirci

Herkesin tanıdığı ama kimsenin tanımadığı bu sanatçı, sahnede olduğu kadar sahne arkasında da içten. Mesleğini icra tarzıyla, duruşuyla, sahnedeki kişiliğiyle farkını ortaya koyan Demirkaynak’ı daha yakından tanımak istiyoruz. Seyircilerine sahnede içten tavırlar sergileyen, “Bizden biri” izlenimini veren Demirkaynak, “Her zaman böyle midir? Sahne arkasında nasıl bir insandır?” diye birçok soru takılıyor aklımıza. Sorularımıza yanıt almak için yanına gittiğimizde sorular kendiliğinden cevabını buluyor adeta ve sahnedeki samimi edasıyla cevap veriyor tüm sorularımıza usta komedyen.

“Benim işim sahnede muhabbet etmek”

İnsanda, karşısında yıllardır tanıdığı bir arkadaşıyla sohbet ediyormuş hissi uyandırıyor Recep Demirkaynak. İnandığı değerlerin doğrultusunda yaşadığı her haliyle belli oluyor. Çünkü o yaptığı işe meslek penceresinden değil, muhabbet penceresinden bakıyor. “Sahnede stand-up yapmıyorum, muhabbet ediyorum” diyor. İşin sırrını samimiyette görüyor ve yaptığı işi sadece “muhabbet” olarak tanımlıyor. Bu tanımlamayı şu sözleriyle sürdürüyor Demirkaynak: “Bunu akademik olarak tanımlayacak olursak yaptığımız iş meddahlığa dayanır. İşin kaynağı orası ama tam olarak meddahlık da yapmıyoruz. Onların standardında değil. Biz bir nevi muhabbet ediyoruz sahnede. Bizim işimiz muhabbet.”

“Sanatçı herkese hitap etmeli”

Onun tarzı, duruşu, mizaha bakış açısı ve sanat anlayışı diğer mizahçılara benzemiyor. Farkıyla dikkat çekiyor Recep Demirkaynak. Sahnelerde, yaptığı televizyon ve radyo programlarında bel altı esprilere yer vermez, zaman zaman da Allah’tan, namazdan, duadan bahseder. Bu yüzden “İslamî stand-upçı” diye etiketlenen komedyenlerden birisidir aynı zamanda. Ancak Demirkaynak, bu etiketi doğru bulmuyor ve “İslamî sanatçı diye bir şey yoktur. Müslüman sanatçı vardır. Ben de Müslüman bir adamım. Yaptığım işler inancına göre olur ama sanatçının kendini diniyle tanımlanması doğru değil. Sanatçı herkese hitap etmeli” diyor. Özellikle “Ben İslamcı stand-upçuyum” diyerek sahne alan komedyenlerin olduğunu söylüyor Demirkaynak. “Bu onların kendi söylemi. Böyle bir etiketle çıkmayı kendim için doğru bulmuyorum” diye devam ediyor. Böyle bir tanımlamayla piyasaya çıkmanın bir öteleme olduğuna işaret ediyor aslında. Bu sözlerin “İslamî savunanlar gelsin” anlamı taşıdığını düşünüyor ve reddediyor. Hatta bu konuyla alakalı röportaj yapmak isteyen ulusal televizyon kanallarını bile geri çevirmiş sanatçı. Çünkü bunun “aşağılama” olduğunu düşünüyor ve diyor ki, “Bir oyunu beğenirsiniz, gelirsiniz, röportaj yaparız. Ancak ‘Hem Müslüman hem de stand-up yapıyor’ düşüncesi bir aşağılamadır. Böyle şeyleri kabul etmiyorum.”

“Dinlisi dinsizi fark etmez benim için”

Kendisine yapıştırılan İslamî stand-upçı etiketini söküp atmadığını da ifade ediyor Demirkaynak. “Çaresiziz” diyor. “Bu işin çerçevesine

dikkat ediyorsanız, oyunda biraz da Allah, Kitap (Kuran-ı Kerim) geçiyorsa direkt bu etiketi yapıştırıyorlar. Halbuki Müslüman bir ülkedeyiz ve ben Müslüman bir adamım. Sahnede işimi yapıyorum o kadar. Etiket yapıştırmaya gerek yok ki. Bize de böyle etiket yapıştırdılar maalesef. Hikâyemi bütün insanlara anlatabilirim ben. Dinlisi, dinsizi fark etmez benim için. Oturup dinleyen herkese anlatırım. Sanatçı sahneye çıkar ve ürünü gösterir. Sen onun hangi dinden olduğuna bakmazsın ki. İnsan Michael Jackson’ı Müslüman ya da Hristiyan olduğu için dinlemez ki. Güzel bir şey varsa ortada dinleyip beğendikten sonra onu tanı ve kimliğini görür. Ne olduğunu anlarsın zaten” diye konuşuyor.

“Kendimi bildim bileli mizah yaparım”

Mizaha nasıl başladığını, kendisini nasıl keşettiğini ya da kimin keşettiğini sorduğumuzda iddialı ifadelerden uzak duruyor sanatçı. “Kendimi keşettim demek iddialı bir söz olur ama kendimi bildim bileli mizah yaparım” diyor. İlkokuldan beri müsamerelerde yer almış ve ortaokul döneminde de tiyatrolarda oldukça aktif bir öğrenciymiş. Demirkaynak, mizahın sonradan çalışılarak yapılabilecek bir şey olmadığı kanaatinde. “Çalışarak komedyen olunmaz. Allah fitraten verecek” diyor. Çocukluğundan beri kendisinde mizah mayası olduğu halde ancak 26-27 yaşlarında yaptığı radyo programlarıyla bunu sergilemeye başlamış ve 30’una yaklaşıp kadar bu yeteneğini hiçbir yerde sergileme imkânı bulamamış. Askerden geldikten sonra birçok ulusal radyoyla başlayan bu mizah ve şov programlarının daha sonra televizyon ekranlarına ve sahnelerde devam ettiğini belirtiyor sanatçı.

“Annemin ümidini kestiği tek evladım”

Recep Demirkaynak sahnelerde sıkça “Annemin ümidini kestiği tek evladım” ifadelerini kullanır. Bunun sebebini ve mesleğe adım atarken yaşadığı sıkıntıları soruyoruz biz de. Bu soru güldürüyor usta stand-upçuyu ve şöyle konuşuyor, “O zamanlarda aileler bu konulara sıcak bakmıyordu. İşte memur olsun, sigortalı bir işi olsun istiyorlardı. ‘Tiyatrocu olacağım’ dediğimde tepkiler iyi değildi. ‘Hokkabaz mı olacaksın? Şeytanlık mı yapacaksın?’ diyorlardı. Camiamız böyleydi.” Bütün bunlara rağmen hâlâ sahnede olduğuna göre, mücadelesinin bir sırrı olmalıydı Recep Demirkaynak’ın. İşte tam da onu merak ediyor ve öğrenmek istiyoruz bu sırrı. Tekrar tebesüm ediyor ve “Keskin sirkeyimdir” diyor. Meslekî konularda çok da sert olduğunu öğreniyoruz komedyenimizin. Bu yüzden kimsenin eleştirmeye yeltenemediğini söylüyor. “Birisini işimi eleştirdiği zaman cevabını alır. Polemiği güzel yaparım” deyip gülerken, “O yüzden o konulara pek girmezler benim yanımda. Arkadaşlarımın çoğu da destekliyor beni. Yaptığım işin doğru olduğunu söylüyorlar” diyerek hiçbir sıkıntının çıkmadığını söylüyor.

“Mizah kuvvetli bir silahtır”

Niçin mizahı seçmişti Recep Demirkaynak? Neyi düşünerek, neyi hedefleyerek “mizah” diyordu? İşte bunun cevabını mizahı silaha

benzeterek veriyor. Eleştirinin en etkili yöntemi olarak görüyor ve “Kuvvetli bir silahtır mizah” diyor. “Çünkü çok fena akılda kalıyor” sözleriyle devam eden sanatçı şöyle konuşuyor: “Gençlere ‘özentili olmayın’ diyoruz. Bunu doğrudan söylerseniz savunma mekanizması harekete geçer. Ama mizahla söyleyince hem gültüyor hem anlıyor. ‘Hakikaten öyleyiz’ diyorlar. Bu önemli bir şey. Halk olarak da bizim sözlü kültüre dayanan bir kültürümüz var. Çok okuyup yazmayı sevmememizin sebebi cehaletimiz değil kültürümüz. Yani anlatma, dinleme ve sohbet kültüründen geldiğimiz için böyleyiz biz. Dinleyerek öğreniyoruz.”

“Sanatçının bir derdi olmalı”

Ayrıca komiklik ile mizahın aynı şey olmadığını da özellikle altını çiziyor. “Mizah ciddi iştir. Komikliği herkes yapar. Bir hindi taklidi yaparsınız herkes güler. Ama işe yaramaz. Mizahla insanın hatasını söylersin kendisi de güler kendi yaptığına. Akılda kalır” diye konuşuyor. Sanatçının bir derdi olması gerektiğine de vurgu yapıyor usta komedyen. Sahnelerde, ekranlarda insanları güldüren bir komedyenin aslında asosyal olduğunu duymak şaşırtıyor bizi. “Normalde hayatımın her yerinde espri yapan, gülen bir adam değilim. Daha fazla asabi ve gergin bir yapım var. O yüzden sahne bana iyi gelir. Eğer yanımda sevdiğim arkadaşlarım varsa çok eğlenirim. Yoksa çok asosyalimdir. Tanımadığım ortamlarda çok gerilirim” diye konuşuyor Demirkaynak. Memleketi yakından takip ettiğini söylerken, medyadan takip etmediğini de özellikle vurguluyor. “İnsanlarla çok haşır neşirim. Her yeri görüyorum. Canımı sıkın, sinirlendiren, kızdıran, üzen bir sürü şey var. Sahne benim için rehabilitasyon aynı zamanda. Çıkar çatır çatır söylüyorum” diyor ve bunun kendisini rahatlattığını dile getiriyor. Mizahı bir nimet olarak görüyor ve “Bu beni rahatlatıyor. Bunu yapamayan birçok insan var. Benim için bu büyük bir nimet ve rahatlık. Çıkar insanların gözünün içine baka baka bir şeyler anlatmak güzel şey” diyor. Tehlikeden korkmuyor ve siyaseti mizahına konu etmekten de çekinmiyor. Sıkıntılarına rağmen seviyor işini ve canı gönülden kucaklıyor. “28 Şubat’ın en cafcacı zamanlarında biz sahnede dalga geçiyorduk” diyor. Çankırı’da yaptığı bir gösterinin anısını da bizimle paylaşıyor: “O dönemde yaptığım bir gösteride garnizon komutanı en ön sıraya oturmuştu üniformasıyla. Ben o ara Necmettin Erbakan’ı cumhurbaşkanı yapıyordum, genelkurmay başkanını cuma namazına yolluyordum. Ama bir şey olmadı tabii. Alenen bir şey yapamazlar. Sadece daha sonra önümüzü kesmeye çalıştılar. Ama biz o süreçten zarar almadan çıktık. Programlarımızı iptal ettiler. Bazı şehirlerde sokmadılar. Biz de Çankırı

olmadıysa Balıkesir’e, Balıkesir olmadıysa Kastamonu’ya gittik. Brakmadık. Allah sizi bir yola soktuysa vardır bir sebebi.”

“Öğretilmiş hayatlara talip olmayın”

Her şeye rağmen işini severek, isteyerek yapıyor ünlü komedyen Recep Demirkaynak. “Bir insana güzel bir şey anlatabilsem ne mutlu” düşüncesiyle hareket ediyor. İnsanları güldürmekten, güldürürken düşündürmekten, düşündürürken hatalarını, eksiklerini ya da güzelliklerini göstermekten zevk alıyor. Sahneden izleyicilerine ayna tutmaya devam edecek Demirkaynak. O bu yolda devam ederken, arkadan gelecek olan yeni komedyen adaylarına da iyi bir komedyenliğin şifresini veriyor. Ona göre bu şifre ‘samimiyet.’ Ancak samimiyetin o kapıyı açacağına işaret ediyor. Genç komedyen adaylarını sahnede asla rol yapmalarını konusunda uyarıyor usta komedyen. Genç stand-upçulara ya da olmak isteyenlere de şöyle sesleniyor: “Sahnede bir stand-upçuyu oynamayın. Hikâyenizi anlatın. Hikâyenizin içindeki karakteri oynayın ama sahnedeki sizsiniz unutmayın. Onu seyirciye hissettirin. Samimiyet ve doğallık bu işin anahtarlarıdır. Sahnede ‘sanatçı’yı oynamayın. Sanatınızı yapın, size sanatçı derler zaten merak etmeyin.

Öğretilmiş hayatlara talip olmayın. Kendi hayatınızı öğrenip yaşayın. Size öğretilen hayatı yaşamaya çalışmayın. Çünkü size yanlış şeyler öğretiliyor. Kendi ahlakınızı, hayatınızı ve dininizi yaşayın.”

Yeni gelenler için DAÜ'de yaşam rehberi

Kamil Yelim – Serhat Balta

DAÜ çokkültürlü yapısıyla farklı ülkelerden öğrencilerin bir araya gelmesine olanak sağlıyor

Bir yerde yeni olmak, sıfırdan bir hayata başlamak zordur. Bu sene üniversitemize yeni kayıt olan 8 bin 600 öğrenci için de bu geçerli. Doğu Akdeniz Üniversitesi tüm bu zorlu süreci kolaylaştırmak için birçok etkinlik gerçekleştirdi.

Üniversitemiz, Ercan Havaalanı, Mağusa ya da Girne Limanı'ndan adaya ayak basan her yeni öğrencinin üniversiteye ulaşmalarını sağladı. Daha sonrasında ise gelen öğrenciler, yine öğrencilerden oluşan Oryantasyon asistanları tarafından karşılandı. 29 Eylül – 19 Ekim tarihleri arasında, DAÜ 2 Yurdu önünde 24 saat aktif olarak çalışan öğrenci asistanları ile yeni öğrencilerin tüm sorunları ile ilgilenildi. Yine DAÜ 2 Yurdu önünde DAÜ Sinema Kulübü'nün her akşam yaptığı film gösterimleri ile yeni öğrenciler ilk zamanlarını eğlenerek geçirdiler. Daha sonrasında ise Gazimağusa, Lefkoşa, Girne ve Karpaz Turları ile öğrenciler adayı keşfetme ve tanıma imkanı buldu. Oryantasyonun son günlerinde yapılan büyük 'Hoş Geldin Partisi' ile stres atan yeni öğrenciler, öğrenci kulüpleri ile de tanışma fırsatı yakaladı. Gündem ekibi olarak, öncelikle tüm yeni gelen öğrencilere bir 'hoş geldin' dedikten sonra, işlerine yarayabilecek bazı bilgileri sunuyoruz.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti KKTC, 60 bine yakın üniversite öğrencisine sahip ve bu rakam 300 bin nüfuslu bir ülke için büyük bir rakam. Bu da KKTC'yi bir eğitim ülkesi adlandırmak için yeterli. Ayrıca güvenlik yönünden neredeyse hiçbir sorun yaşanmayan

bir ülke olarak, öğrenci açısından doğru tercih. Uluslararası telefon kodu "+90 392" ve eğer size Türkiye harici bir ülkeden posta ya da kargo gelecekse posta kodu olarak "Mersin 10 Turkey" yazmalıyız.

Gazimağusa

Gazimağusa tam teşekküllü bir öğrenci şehri andırıyor. Küçük, samimi ve insanı da kendisi kadar sıcak. Bu şehirde, dünyanın birçok farklı bölgesinden aynı yaş grubunda öğrencilerle beraber inanılmaz bir deneyim elde etme fırsatına sahipsiniz. Bir öğrencinin ihtiyacı olan her şeyi hemen okulun dışında bulmanız mümkün. Kırtasiyelerden, yemek yiyebileceğiniz yerlere, alışverişten, eğlenceye kadar her türlü seçenek mevcut. Havalalar ısındığında ise, harika plajları tüm öğrencilere açık.

Doğu Akdeniz Üniversitesi

Bir devlet üniversitesi olarak 1979 yılında kurulan DAÜ şimdiye kadar 30 binden fazla öğrenci mezun etmiştir. Bu büyük kurumsal tecrübesi ile farklı bir üniversite deneyimi yaşamamız için her şey düşünülmüş. Üniversitemizin 'açık-kapı' politikası ile her türlü sorununuzu en yetkili kişilere de doğrudan iletebileceğiniz bir yapı mevcut. Üniversite bünyesindeki farklı birimlerde birçok 'öğrenci-asistan' çalıştırarak, öğrencilere iş imkânı da sunmakta.

DAÜ, farklı kültürler ile tanışmanızı, karakterinizi geliştirmenizi ve dünya çapında etkin bir çevreye sahip olmanızı sağlayacak. Bu çerçevede

üniversitenin bizlere sunduğu olanakların bir kısmına daha detaylı değineceğiz.

Kütüphane

Elbette iyi bir üniversite için olmazsa olmazdır kütüphanesi. Yine şanslıyız ki üniversitemizin fazlasıyla zengin ve büyük bir kütüphanesi mevcut. Hemen her türlü kitaba sadece öğrenci kartınız ile ulaşmanız mümkün. 150 binden fazla kitap, 300'ü aşkın basılı süreli yayın aboneliğine sahip kütüphanemiz daha farklı birçok hizmet sunmakta. Sınav zamanlarında en sık uğrayacağımız adreslerden biri olan kütüphaneyi en iyisi önceden bir ziyaret etmek.

Sağlık Merkezi

Üniversiteye kayıtlı olan her öğrenci için üniversite tarafından sağlık sigortası yapılmaktadır. Bu sayede KKTC'de bulunan tüm devlet hastanelerinden öğrenci kartınızı göstererek yararlanabilirsiniz. Ayrıca yurtlar bölgesinde bulunan Sağlık Merkezi de her türlü ihtiyacınız için hazır. Acil durumlar için sürekli bir ambulansı da bünyesinden barındıran Sağlık Merkezi, ayrıca dahiliye, göz hastalıkları, psikiyatri, cilt hastalıkları, diş hekimliği, kulak burun boğaz ve kadın hastalıkları alanlarında da hizmet vermekte.

Sosyal ve Kültürel Aktiviteler Müdürlüğü

Doğu Akdeniz Üniversitesi'ne kayıt yaptıran her yeni öğrencinin karşılandığı Oryantasyon programı dahil olmak üzere, Bahar Şenlikleri, Rock'n EMU, Türkülerle DAÜ, Reggae Fest gibi tüm eğlenceli aktiviteler ise Sosyal ve Kültürel Aktiviteler Müdürlüğü tarafından gerçekleştirilmektedir. Bünyesindeki 60 adet öğrenci kulübü ile birlikte her sene onlarca etkinliği organize etmektedir. Bu etkinlikler arasında, tiyatro ve müzikal gösterimleri, alanında başarılı ve ünlü isimlerle söyleşiler gibi eğlenceli etkinliklerin yanı sıra, öğrencilerin kişisel gelişimlerine katkı yapacak seminer ve benzeri eğitim çalışmaları da sayılabilir. Daha detaylı bilgi almak için Sosyal ve Kültürel Aktiviteler Merkezi'ni ziyaret edebilirsiniz.

Öğrenci Kulüpleri

Bir üniversiteyi, üniversite yapan öğrenci kulüpleridir. DAÜ, bu açıdan Kıbrıs'ın en zengin üniversitelerden biri. 60 adet öğrenci kulübü ile hemen her türlü ilgi ve zevke hitap edecek geniş bir yelpazeye sahip. Öğrenci kulüplerine kayıt olmak ise oldukça kolay. Student Portal'ı kullanarak istediğiniz 3 farklı kulübe kayıt olabilirsiniz. Kulüplerin düzenledikleri etkinliklerde yer alarak ilgilendiğiniz alanlarda kendinizi geliştirebilirsiniz.

Lala Mustafa Paşa Spor Sarayı

Eğer spor yapmayı seviyorsanız üniversitemiz bu konuda da her türlü olanağa fazlasıyla sahip. Her öğrencinin ufak bir ücret karşılığında yararlanabileceği; cardio ve fitness merkezi, TRX ve Spin Bike stüdyoları ve daha fazlası bulunmakta. Ayrıca ulusal liglerde mücadele eden voleybol, basketbol, atletizm, tenis, hentbol, bilardo, satranç, güreş, bisiklet, masa tenisi, triatlon, futbol tenisi takımları ile, üniversiteler arası turnuva ve liglerde mücadele eden kriket, bowling, dart, yüzme, futsal ve futbol takımları mevcuttur. Ayrıca bu takımlarda yer alan öğrenciler için burs imkânları da sağlanmaktadır.

Ulaşım

Küçük bir şehirde yaşasak bile bazı durumlarda yürümek yerine taksi ya da otobüs kullanmak durumunda kalıyoruz. Bu noktada üniversitenin otobüsleri tamamen ücretsiz bir seçenek. Hem kampüs içi ring servisleri hem de Gazimağusa'nın birçok noktasına giden otobüs hatları ile tüm öğrencilere hizmet vermekte. Toplam 7 hat üzerinden Gazimağusa'nın her noktasına ulaşan otobüslerin güzergâhlarını ve hareket saatlerini, DAÜ Ulaşım İşleri Şube Amirliği web sitesinden takip edebilirsiniz.

Faydalı linkler

Kütüphane: <http://library.emu.edu.tr>
Aktivite Merkezi: <http://activity.emu.edu.tr>
Sağlık Merkezi: <http://emu.edu.tr/saglikmerkezi>
Ulaşım İşleri: <http://emu.edu.tr/ulasim>

Mağusa Sanat Tiyatrosu tahtalıköye "sefer" düzenledi

Narin Demirci

Mağusa Sanat Tiyatrosu "Tahtalı Köye Rammi 2" isimli fantastik komediyle izleyicilerinin karşısına çıktı. Alper Susuzlu'nun yazdığı, İlke Susuzlu'nun yönettiği oyun, seyircileri öbür dünyaya hayali bir sefere çıkardı. Oyun hakkında gazetemize açıklama yapan yönetmen İlke Susuzlu, oyunun tamamen hayal ürünü olduğuna dikkat çekerek, adalete vurgu yapmak istediklerini söyledi. Öncelikli olarak oyunun isminde yer alan "rammi" kelimesine açıklık getiren Susuzlu, "rammi'nin İstanbul ağzında "sefer" anlamına geldiğinin ve tahtalıköye yapılan seferi ima ettiğinin altını çizdi. Fantastik komedi olarak nitelediği oyunun ortaya çıkış serüvenini anlatırken bazı rivayetlerden yola çıktıklarını belirtti. Susuzlu, oyunun hayal ürünü olduğuna özellikle vurgu yaparak, konuşmasına şöyle devam etti, "Bu zamana kadar oraya gidip gelmiş birisi yok. Bazı rivayetler oluyor. Ama somut olarak gerçekliği kesin olmayan şeyler bunlar. O yüzden Tahtalı Köye Rammi 2 oyunu bir fantastik komedi. Çünkü bir hayal ürünü." Oyunun içeriğinden bahseden İlke Susuzlu, herkesin tahtalıköyü merak ettiğini ancak

oranın da bu dünyadan farklı olmadığını vurgulamak istediklerini söyledi. Farklı olmayan yönlerini, "Bu dünyada yapacağımızı yaptığımız zaman aslında bu dünyada da ceza görüyoruz. Beklentilerimize geç ulaşıyoruz ya da hiç ulaşmıyoruz. Cezalandırıyoruz. Kaybediyoruz. Bunların hepsi cezadır. Hükümler veriliyor bir güç, Tanrı tarafından. Biz de bu hükümlere maruz kalıyor, gerçeğe varıyoruz. Ancak buradaki cezalar yetmiyor ve öbür tarafta da sorgulama devam ediyor" cümleleriyle ifade eden Susuzlu, ilahi adaletin her yerde olduğunun altını çizdi.

Tüm dinlere hitap ediyor

Tahtalı Köye Rammi 2'nin Araf'ta geçtiğini kaydeden Susuzlu, oyunun bütün dinlere hitap ettiğini ve evrensel olduğunu dile getirdi. Reenkarnasyonun (bedeni terk eden ruhun başka bir bedenle tekrar dünyaya gelmesi) da işlendiği oyunda, yönetmen hangi inanışa sahip olursa olsun ilahi adaletin karar vereceğini söyledi. Bu sebeple oyunda Adalet Tanrıçası'nın yer aldığı özellikle vurgulayan Susuzlu, "Hiçbir şey boşuna değil bu hayatta. Oyundaki Adalet

Tanrıçası, ne ağır basarsa seni ödüllendiriyor ya da cezalandırıyor" dedi.

Seyirciye ulaşmanın en iyi yolu komedi

Ölüm sonrası gibi bir olayı komediyle anlatmanın daha uygun olduğunu belirten İlke Susuzlu, "Çünkü hiçbirimiz ahiret olayını bilmiyoruz. Ciddi boyutta anlatamazdık. Bundan ancak komedi doğar diye düşündük" diye konuştu. Komediye seyirciye ulaşmanın en iyi yöntemlerinden biri olarak gören yönetmen, "Aslında bu çok ciddi bir mesele. Ancak seyirciye ulaşmak komediyle daha mümkün. Seyirci güldürmemizi ister. Biz de seyirci endeksli oynadığımızdan dolayı komedi işledik" ifadelerine yer verdi. İlke Susuzlu, Tahtalı Köye Rammi 2 oyunuyla "Bugünün yarımı da var", "Adam gibi yaşayın", "Kimsenin mutluluğuna mani olmayın" mesajlarını vermek istediklerini dile getirdi. Adalete ve hakka vurgu yaptıkları ve haksızlığı en fazla siyasetin yaptığına inandığı için oyunda siyasi göndermelere yer verdiklerini sözlerine ekleyen Susuzlu konuşmasına şöyle devam etti: "Yaşadığımız ülke gerçeğinde siyaset

Oyunu Alper Susuzlu yazdı, İlke Susuzlu yönetti

farklı noktada. Bizi mutlu etmiyor ve haksızlığa uğradığımızı düşünüyoruz. Siyasetin bütün dünyada insanların haklarını elinden aldığını düşünüyorum. Ve bu yüzden 'Hak' diyoruz."

Mezundan mektup var

İletişim Fakültesi mezunu Pınar Ketrez

Kariyerinizi belirlerken kalbinizi dinleyin

Kıbrıs, yaşamımda önemli bir dilimin adıdır. Gözümün önüne gelen ilkbaharda açan çiçeklerin güzelliği ve burnumda Akdeniz'in kokusudur. Öğrencilerin en büyük şikâyet konularından biridir dört yanın deniz olması... Hâlbuki suya hasret diyarlarda yaşayanların cennet tasviridir belki de bu coğrafya... 2002 yılında Radyo, TV ve Sinema Bölümü'nden mezun oldum. Üniversitede geçen dört yılın ardından herkesin malumu olduğu üzere büyük şehre dönüş ve çalışmaya başlama... Az çok tahmin edilen yaşam zorluklarının, sınavların, mutlulukların ve hüznün ardından öğrendiğim en değerli şey, izlenilmesi gereken yolun rotasını kalbimizin sesiyle çizmek gerektiği. Kariyer planlarınızı, hedeflerinizi, başkalarının bakış açılarına göre değil, kalbinizin isteği doğrultusunda belirlerseniz, tüm kapılar da önünüzde bir bir açılacaktır. Geçenlerde okuduğum bir kitapta, kalbimizin manyetik alanının beynimize oranla 5 bin kez daha güçlü olduğu yazılıydı. Şu anda okuduğunuz güzel üniversitenin size sağladığı avantajlara odaklanın, çoğaldıklarınızı göreceksiniz. Mis gibi havanın, okuldan çıkıp plaja gitmenin, içinde bulunduğunuz anın tadını çıkarın, notlarınızın yükseldiğini göreceksiniz. O çok uzun görünen dört ya da beş yıllık sürenin sonuna bugün gelseydiniz neleri özlerdiniz, neleri keşke yapsaydım derdiniz, düşünüp onları hemen şimdi yapmaya başlayın. Hatırlayın, her nerede bulunuyor ve her ne yaşıyorsak öğrenmemiz gereken bir ders olduğu içindir. Doğu Akdeniz Üniversitesi öğrencisi olmak size pek çok güzel anı, iyi bir eğitim, sağlam dostluklar, olgunlaşma, büyüme ve gelişme kazandıracaktır eminim. Tüm hayatınız boyunca kalbinizin yaratım gücüyle ilerlediğiniz, hayatın sizin için bıraktığı mesajları aldığımız ve her anın keyfini çıkarttığınız bir yaşamınız olması niyetiyle...

Sevgiler,
Pınar Ketrez

Fotoğrafın vazgeçilmezliği belge gücü olmasında

Narin Demirci

Diyarbakır'da 1966 yılında doğan fotoğraf sanatçısı Yücel Tunca, İstanbul Üniversitesi Basın Yayın Yüksek Okulu Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Bölümü'nü bitirdi. Fotoğraf sanatında haber fotoğrafçısı olarak özel çalışan Tunca, 1997 yılına kadar aktif olarak basın fotoğrafçılığı yaptı. Belge niteliği taşıdığı için fotoğrafın gazetecilikte vazgeçilmez olduğu kanaatinde olan Tunca üniversitelerde, çeşitli kurum ve kuruluşlarda fotoğraf üzerine dersler, seminerler, konferanslar da verdi. Fiili olarak yapmasa da kendisini basın fotoğrafçılığından koparamayan sanatçı, gazetecilik yapmadığı yıllarda da kendini sahadan çekemedi. "Gazetecilik yılları geride kalsa da bu refleks, insani tepkilerimle birleştiğinde beni sokaklarda yaşanan olaylara doğru çekiyor" diyen sanatçı, 2009'da Galata Fotoğrafhanesi'nde İsmail Gökçe ve Vedat Ateş ile birlikte Fotoğraf Akademisi'ni hayata geçirerek Belgesel Fotoğraf ve Basın Fotoğrafçılığı Programlarını başlattı. 2010-2012 yılında Azerbaycan'da faaliyette bulunan Bakü Jurnalistika Mektebi'nde basın fotoğrafçılığı atölyelerini gerçekleştiren sanatçı ile fotoğraf ve haber fotoğrafçılığının fotoğraf sanatındaki yerini konuştuk...

Kaç yıldır fotoğraf sanatıyla uğraşıyorsunuz ve kaç yıldır profesyonel olarak fotoğraf çekiyorsunuz?

Fotoğrafçılığa, 1985 yılında, gazetecilik eğitimi kapsamında aldığım fotoğrafçılık dersiyle ilk adımımı attım ve ilk fotoğraf makinemi aldım. Hemen bir yıl sonra da, üniversitede okumaya devam ederken dergi ve gazetelerde basın fotoğrafçısı olarak çalışmaya başladım.

Fotoğrafi sevmenize, yönelmenize sebep olan şey nedir? Sanatlar içinde neden fotoğrafı tercih ettiniz?

Gazetecilik eğitimini seçerken aslında önümdeki rol model Uğur Mumcu idi. Araştırmalar yapan, yazan bir gazeteci olma hayalim, fotoğrafçılık dersi hocamız Özdemir Gürsoy'un etkisiyle yön değiştirdi. Fotoğrafın da en az yazı kadar etkili bir anlatım aracı olduğunu onun fotoğrafları sayesinde anladım. Böylelikle basın alanında foto-muhabirlik yaparak yol almaya karar verdim.

Çekerken en fazla zevk aldığınız kareler, en fazla zorlandığınız kareler hangileridir? Neden?

İlgi çekici ışık ve gölge oluşumlarını, ruh halini temsil edecek biçimde fotoğraflamayı seviyorum. Bunun yanı sıra fotoğraf çekme amacıyla çıkılan yolculukların verdiği keyif de yabana atılır gibi değil. Öte yandan sosyal olayların fotoğraflanmasında da kendime bir rol biçiyorum

halen. Gazetecilik yılları geride kalsa da bu refleks, insani tepkilerimle birleştiğinde beni sokaklarda yaşanan olaylara doğru çekiyor. Çatışmalı ortamlarda fotoğraf çekmek oldukça zor. Fiziki zorlukların yanı sıra psikolojik zorlukları da var.

Fotoğrafçılığı meslek olarak yapıyorsunuz. Genelde insanlar fotoğrafçılığa meslek olarak bakmıyor. Çevrenize bunu kabullen-dirmekte zorluk yaşadınız mı? Ya da yaşıyor musunuz?

Bu noktada elbette en büyük çatışma aile içinde yaşandı geçmişte. Özellikle babama fotoğrafçılığın, gazeteciliğin benim için önemini anlatmakta zorluk çektim. Israr ettim, vazgeçmedim, her türlü sonucuna katlandım. Bundan on-onbeş yıl öncesine kadar babamdan hâlâ şunu duyuyordum: "Artık kendine doğru düzgün bir meslek edin." Şimdilerde bu baskı kalmadı neyse ki. Neredeyse elli yaşına gelmiş birisinin başka bir yol düşünmeyip ısrar ettiğini görmek, onun da yelkenlerini suya indirdi.

Bu zorlukları nasıl aştınız?

Israr ettim, vazgeçmedim, her türlü sonucuna katlandım.

Siz basın-yayın mezunusunuz. Haber fotoğrafçılığına bakışınız nedir? Haber fotoğrafçılığını diğer fotoğraf kategorilerinden ayrılan özelliği nedir?

Basın fotoğrafı da dahil her türlü fotoğraf, fotoğrafçının akıl süzgecinden doğar, hayata bakışıyla şekillenir. Basın fotoğrafçısı, diğer fotoğrafçılık alanlarına oranla biraz daha objektif olma sorumluluğu taşır. Bu durumda kişisel yorumlarımız, durumun objektif anlatımıyla zaman zaman çelişebiliyor. İkisi arasındaki gerilimi kontrol altında tutmak son derece önemli... Dolayısı ile diğer fotoğraf alanlarında fotoğrafçı kendini daha özgür hissederken, basın fotoğrafçılığı alanında daha dikkatli davranmaya çalışıyor. Realitenin objektif biçimde aktarılması sırasında, kişisel yorumların devreye girmemesi olanaksız olsa da bunun çok dikkatli yapılması gerekiyor.

Gazetecilikte fotoğrafın önemi nedir?

Fotoğrafın inandırıcılığı, belge gücü onu gazetecilikte vazgeçilmez kılıyor. Sözü, yazının iddia ettiğini fotoğraf ispatlıyor. Bunun en iyi örneklerini geçtiğimiz yıl Gezi Parkı Direnişi sırasında gördük. Devlet şiddetinin boyutlarını anlamamızda büyük etkisi oldu. Yalnızca bu da değil elbette. Fotoğrafın, basılı ya da online yayıncılıkta okumayı kolaylaştırmak, durum bilgisini hızlı biçimde okuyucuya aktarmak ve hatta grafik-estetik değeriyle sayfaları okunur bakılır kılmak gibi önemli katkıları var.

Sizin fotoğraf sanatınızın içinde haber fotoğrafçılığının yeri nedir? Genelde hangi tarz çekimler yapıyorsunuz?

Yirmi yıl kadar basın fotoğrafçılığı yaptıktan sonra fiili anlamda bu alandan uzaklaştım. Ancak gerek basın fotoğrafçılığı alanında gençler yetiştirmek, gerekse de basılı olarak veya internet ortamında basın ve belgesel fotoğrafı yayınları çıkarmaya, oluşturmaya devam ediyorum. Kişisel fotoğraf uğraşım son dönemlerde daha çok öznel anlatımlara doğru ilerliyor. Fotoğraflarımda artık kendi dünyama ilişkin yansımalar var.

Herkes haber fotoğrafçılığı yapabilir mi? Haber fotoğrafçılığı yapmak isteyen gazetecilere neler önerirsiniz?

Kuşkusuz herkes haber fotoğrafçılığı yapabilir. Haber fotoğrafçılığının da kendi içinde birçok alanı var biliyorsunuz. Spordan tutun da magazin, sıcak haber fotoğrafçılığından, savaş fotoğrafçılığına kadar birçok iç disiplini mevcut. Bunların herhangi birinde emek vermek isteyenlerin meslek içi eğitime, kişisel donanım, sabra ve tutkuya gereksinim duyacaklarını biliyorum. Kolay bir meslek değil ancak itiraf etmeliyim ki otuz katlı bir binada, bir masa başında yıllarını geçiren pek çok insanın yaptığı işten çok daha iyi bir iş. Maddi olmasa da duygusal tatmini oldukça yüksek... Arsız bir tüketici olarak hayatını sürdürmek maksadıyla kendini para kazanmaya adamayı reddedenler için ideal bir iş alanı olduğunu bile söyleyebilirim.

Eboladan korunma yolları

Tuğçe Seren Karakoç

Son günlerde gündemi oldukça meşgul eden, insanlarda Afrika kökenlilere karşı önyargı ve korkuya sebep olan ebola nedir? Hastalık ile ilgili olarak, kampüste sordüğümüzde aslında birçok öğrencinin hakkında yeterli kadar bilgi sahibi olmadığını gördük. Biz kısa bir araştırma yaptığımızda elimize şu bilgiler geçti: Bu virüs, ilk olarak 1976 yılında Sudan ve Kongo'daki salgınlarda tespit edilmiş ve adını Kongo'daki bir nehirden almış. Doğal kaynağının Afrika'daki meyve yarasaları olduğu düşünülen bu virüsün varlığı ile yarasaların dağıldığı coğrafi bölgeler aynı görünüyor. Ölümcül ve bulaşıcı olan bu virüsün

tedavisi ve aşısı yok. Belirtiler yaklaşık 2 hafta içerisinde ortaya çıkmaktadır. Doğu Akdeniz Üniversitesi kampüsünde, öğrenciler bu hastalık konusunda bilgilendirilmeye ve bilinçlendirilmeye çalışılıyor. Fakülte girişlerine asılan bilgilendirme afişleri ve dezenfektanlar ile öğrencilerin bu konuda almaları gereken ilk önlemler aktarılıyor. Virüsün bulaşmasının birçok yolu var. Bunlardan bazıları, enfekte kişinin kanı ya da salgılarıyla doğrudan temas, defin işlemleri sırasında cenaze ile doğrudan temas, enfekte salgıların bulaştığı objeler ile temas olarak açıklanmaktadır.

En temel korunma yöntemi elleri sabunla yıkamak

Afrika'da bini aşkın kişinin ölümüne sebep olan bu virüsten korunmanın yolu birçok hastalıkta olduğu gibi oldukça kolay. Ellerin düzenli olarak sabun ile yıkanması, eldiven kullanılan durumlarda eldivenlerin çıkarılmadan önce sabun ile yıkanması ve ölü hayvanlarla temasın kaçınılması öncelikli önlemlerin başında geliyor. Sabun bulunmadığı durumlarda, ellerin susuz alkol bazlı el losyonu ile mikroplardan arındırılması da oldukça önemli. Yiyecekler ise kesinlikle yıkanmadan tüketilmemelidir.

Hastalık belirtileri

- ◆ Yüksek ateş
- ◆ Baş ağrısı
- ◆ Sırtta ve göğüste kas ağrısı
- ◆ Halsizlik
- ◆ Karın ağrısı
- ◆ İştahsızlık
- ◆ Ciltte döküntüler
- ◆ Kusma, ishal
- ◆ İleriki dönemlerde tansiyon düşüklüğü, ve kanamalar, karaciğer ve böbrek fonksiyonlarında bozukluklar.

Sağlık ve medya paneli

Tuğçe Seren Karakoç

Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) Sağlık Bilimleri Fakültesi'nin bünyesinde düzenlenen Uluslararası Kardiyometabolik Sendrom Doğu Akdeniz Kongresi ve Doğu Akdeniz Sağlık Bilimleri Öğrenci Sempozyumu çerçevesinde 7 Kasım tarihinde Rauf Raif Denктаş Kültür ve Kongre Sarayı'nda Sağlık ve Medya konulu bir panel gerçekleştirildi. Oturum başkanlığını DAÜ İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Süleyman İrvan ve Kıbrıs Türk Hekimler Birliği Başkanı Dr. Filiz Besim'in yaptığı panelde, sağlık konusunda yapılan haberlerin tıbbi etiğe uygunluğu konusunda fikirler belirtildi. Prof. Dr. Süleyman İrvan'ın öğrencilere sağlık haberlerinin dört

kategoride yazıldığını ifade etmesi ve bunların "Çare bulundu, mucize, panik, iyi geliyor" temalı haberler olduğunu açıklaması ile başlayan panel, daha sonra katılımcıların konuşmaları ile devam etti.

Sağlık sektörüne bakış açısı

Panelde Gazete360 Genel Yayın Yönetmeni ve Genç TV Programcısı Aysu Basri Akter, Yenedüzen Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Cenk Mutluyakalı, DAÜ TV Müdürü Serkan Şen ve Kıbrıs Gazetesi Köşe Yazarı Ahmet Tolgay katılımcıların sorularını cevapladı. Medyada sağlık ile ilgili en çok hangi haberlerin ilgi gördüğü, medyadaki sağlık sektörüne bakış açısı,

Sağlık ve Medya panelinde sağlık haberlerinin tıbbi etiğe uygunluğu tartışıldı

sağlık haberlerinde ne gibi hataların yapıldığı gibi konular işlenen panelde gazeteciler kendi hayatlarından verdikleri örnekler ile katılımcıların aydınlattı. Medyada sağlığın ticarileşmesi konusuna da değinilen panelde, KKTC'de sağlık sistemindeki aksaklıklara da çözüm bulunması gerektiği ifade edildi. Öğrencilerin soruları

ile devam eden panelde KKTC'de doktorlara karşı güvenin sarsıldığını söylenmesi üzerine Dr. Filiz Besim'den şöyle bir açıklama geldi: "Ülkemizde doktor sayılarımız kısıtlı, hastane sistemini de yarım günden tam güne geçirmeliyiz. Bu sorunlar var diye doktorlara güvenmemek yanlıştır. Medyada da sağlık konusunda da umutlu olmalıyız ki umut olabilelim."

Gündem

SAHİBİ

Doğu Akdeniz Üniversitesi Rektörlüğü

DANIŞMA KURULU

Prof. Dr. Süleyman İrvan
Doç. Dr. Hanife Aliefendioğlu
Yrd. Doç. Dr. Pembe Behçetoğulları
Yrd. Doç. Dr. Metin Ersoy

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Ayça Atay

ÖĞRENCİ KOORDİNATÖRÜ

Eser Karataş

GÖRSEL DANIŞMAN

Engin Aluç

GRAFİK TASARIM

Sertaç Özdemir

FOTOĞRAF EDITÖRÜ

Mert Yusuf Özlük

MUHABİRLER

Akın Bodur
Alican İşler
Aybeniz Küzeci
Deniz Doğançay
Deniz Katman
Kamil Yelime
Kübranur Komşuoğlu
Mustafa Bafli
Narin Demirci
Rauf Balamir
Serhat Balta
Sultan Emre
Tuğçe Seren Karakoç
Zehra Bilgiç

FOTO MUHABİRİ

Fırat Necati Güner

Doğu Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi

Tel: 0392 630 25 70

E-posta: gundem@emu.edu.tr
DAÜ Basımevi'nde basılmıştır.

TRX ile sağlıklı yaşam

Alican İşler

Son dönemlerde popüler bir spor alanı olan TRX insanları kısa zamanda forma sokarak sağlıklı yaşama davet ediyor. Kişinin kendi vücut ağırlığı ile yapılan ve ikiye ayrılan bir ip materyali ile asılma prensibine dayalı bir fitness trendi olan TRX'in birçok faydası bulunuyor. Tüm vücudun çalışmasını sağlar. Kuvvet, esneklik, dayanıklılık, koordinasyon ve denge gelişimini sağlar. Ayrıca kilo kaybı ve sağlıklı bir vücuda sahip olmamıza yardımcı olur. TRX ile kalp dolaşım sistemini çalıştırabilir, vücudunuzdaki fazla yağları da yakabilirsiniz. Yarım saatlik TRX çalışması (bir seans)

ile 45 dakikalık koşudan daha fazla kalori harcıyoruz. Ancak unutulmamalıdır ki TRX ile çalışmadan önce mutlaka ısınmalıyız. Doğu Akdeniz Üniversitesi Lala Mustafa Paşa Spor Salonu'nda sizler de TRX hizmeti alabilirsiniz. Haftanın üç günü, Pazartesi, Çarşamba ve Cuma günleri, üçer seans halinde sağlıklı yaşama merhaba diyebilirsiniz. Her seans 1 saat sürmektedir. Bir aylık bir program için öğrenciler 40 TL, DAÜ personeli 50 TL, dışarıdan katılımlar ise 60 TL olarak ücretlendirilmektedir.

TRX, kuvvet, dayanıklılık, koordinasyon ve denge gelişimini sağlıyor

DAÜ Top Tweet

Daü CL @DauCLmeydan • 6 Kasım 2014

Ders çalışırken smirnoff ice içiyorum zihnim açılıyor.. şaka şaka ders çalışmıyorum sadece ürün yerleştirme yaptım

Mesutzsche @palavereci • 6 Kasım 2014

Quiz sonrası adeta Kınalı Karda'ki Cabbar Ağa'nın dövdürdüğü Emrah gibiyim bir morel veren olursa alırım bir dal..

eee hamamönu @ceceeeeeeikkkkkk • 9 Kasım 2014

3 yıl önce üniversiteyi ilk kazandığımda çok başka hayaller kurmuştum şimdi ise evde bu tarz benim izleyip çiğ köfte yiyorum.

Ömer Bilgiç @redfoomer • 10 Kasım 2014

Sosyal konutlardan Kalılandaki evime giderken sokaklardan geçerken ne bi araba ne bi insan görmemek walking dead deymiş gibi hissettirdi.

Dmlaezgi @dmlaezgi • 14 Kasım 2014

Günün en samimi olayıydı Muharrem İnce'nin öğrencilerle selfie çekmesi.

Şafak Yılmaz @themissimurg • 15 Kasım 2014

Sondan Sonra siyasal ve insani mesajlarla çok iyiydi.. Ancak ilk perde oyun çok düştü.. Ve Daü gösteriminde ses sorunu vardı

Ömer Can @kimlabuomer • 20 Kasım 2014

İngilizce metinleri içimden okurken adeta BBC spikeri gibiyim, ama dışımdan okuyunca tam bir mençistir köylüsü.

Esin Kekilli @kutsaclirapuznl • 22 Kasım 2014

Güne kahvaltıyla değil de projelerle maketlerle başlıyorum, bir iç mimar kolay yetişiyor.